П'ятниця, 29 листопада 2002 року. № 225 (2976) Ціна договірна

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Фото Олега КОВАЛЯ.

У редакції газети «Голос України» вручено призи киянам — переможцям двох минулих вікторин, які проводилися на радіо «Ера» у «Ложі преси». За правильну відповідь на всі запитання конкурсу пенсіонер Віктор Шляхтін отримав міксер. Він підкреслив, що найбільше йому в «Голосі України» подобається висвітлення політичних подій. Найкраще виконала гімн газети Галина Юр'єва і виграла праску. Але вона ще й правильно відповіла на запитання вікторини й отримала новорічний подарунок — передплату на перше півріччя наступного року. Тепер читатиме улюблену газету безкоштовно. Найцікавіші для неї рубрики газети — «Сім'я» та «Дзеркало». А Ігор Фоканов за перемогу в радіогрі отримав тостер і поділився з нами своєю радістю: «Крім задоволення читати видання, ще й матиму необхідну у господарстві річ».

На знімку: призери «Голосу України».

НЕГАТИВНИЙ РЕЗУЛЬТАТ ПОЛІТИЧНИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ

Ранкове і денне засідання 28 листопада

Парламент не підтримав подання Президента України Леоніда Кучми про звільнення з посади Голови Національного банку України Володимира Стельмаха — за це проголосували лише 214 народних депутатів. Не голосували фракції «Наша Україна», КПУ, СПУ і БЮТ. На початку пленарного засідання депутати з опозиційних фракцій намагалися з'ясувати, писав В.Стельмах заяву про звільнення за власним бажанням чи ні. Вийшовши на парламентську трибуну, нинішній глава НБУ зізнався, що жодних заяв особисто він не писав, але мав розмову з главою держави, на якій і було вирішено: зміна керівництва Нацбанку необхідна з політичної доцільності — для «консолідації» гілок влади. «Я не можу бути каталізатором непорозуміння», — сказав В. Стельмах. Це рішення було викликано не претензіями до персоналій чи діяльності НБУ загалом, а домовленостями між парламентською більшістю, урядом та Президентом щодо утворення коаліційного уряду. Посаду Голови НБУ включено до переліку посад, які розподіляються за квотами між депутатськими фракціями і групами, що входять до більшості. Як відомо, на цю посаду претендує лідер партії «Трудова Україна» Сергій Тігіпко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Берлусконі почистив туфлі Шевченку

Прем'єр-міністр Італії Сільвіо Берлусконі на зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою висловився за широке співробітництво Європи з Україною у всіх сферах. Як повідомила журналістам прес-секретар глави української держави Олена Громницька, він, зокрема, сказав: «Я твердо переконаний, що зусилля України в напрямку Європи і євроатлантичного альянсу обов'язково увінчаються успіхом. Це в інтересах не лише України, а й розширеної Європи».

(Закінчення на 7-й стор.).

Телефонуйте на радіо, співатимете про «Голос»!

Продовжуємо спілкування на «Радіо «Ера» на Промені»!

Пропонуємо наше завдання: читаєте сьогоднішній номер «Голосу України» і телефонуєте на «Радіо «Ера» на Промені» в передачу «Ложа преси». Ваші відповіді на кілька запитань з публікацій «Голосу» і ви — переможець. А це означає, що ви одержите приз редакції — міксер. А от якщо ви візьмете участь у вікторині й правильно відповісте на каверзні запитання, підготовлені журналістами «Голосу», виграєте піврічну передплату на нашу газету.

А для тих слухачів, котрі найкраще заспівають хоча б кілька рядків пісні-гімну «Голос України», композитор і виконавець якої Микола Масюк, автор тексту наш власний кореспондент на Черкащині Лідія Титаренко, ми підготували суперприз. Цього разу — праску.

Передача на хвилі другої програми українського радіо з 12.10 до 13.00. Тел. 228-50-19. Читайте «Голос», співайте про «Голос» вголос!

Сьогодні також не забудьте подивитися на УТ-1 програму «Новація» о 16.45. Там на вас також чекають сюрпризи від «Голосу». Граймо в «Новації» на УТ-1 і в суботу о 12.10.

Бажаємо успіхів!

У НОМЕР

Канада занадто далеко?

Учора відбулася зустріч голови Комітету Верховної Ради у закордонних справах Дмитра Табачника з послом Канади в Україні Ендрю Робінсоном. Сторони обговорили широкий спектр питань двостороннього співробітництва та обмінялися думками стосовно деяких міжнародних проблем. Під час зустрічі співрозмовники висловилися за подальший розвиток співробітництва між нашими країнами, зокрема і в торговельно-економічній сфері. Сприятиме цьому і створена у Верховній Раді України група дружби з Канадою, до якої входять 33 народні депутати. На жаль, поки що за час діяльності ВР нинішнього скликання жодна канадська парламентська делегація не відвідувала Україну і жодна українська — не була в Канаді.

Платним підручникам — ні

Батьки школярів напевне ще пам'ятають історичну для них подію, коли з 1 вересня 1996 року було встановлено плату для учнів за користування підручниками в загальноосвітніх школах за весь навчальний рік у розмірі 20 відсотків від їх первинної вартості.

(Закінчення на 5-й стор.).

З газом проблем не буде

На Керченському півострові введено в експлуатацію комплекс потужного Східно-Казантипського газового родовища. Він дає змогу подавати вже очищене блакитне паливо магістральним газопроводом у Керч, Феодосію, Джанкой та інші населені пункти. Тепер тут щодоби переробляють 350 тисяч кубометрів сировини.

Очікується, що з початку нового року, після під'єднання ще трьох свердловин, цей показник досягне мільйона кубометрів. Тобто комплекс запрацює на повну потужність і забезпечуватиме Східний Крим газом з Азовського моря, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО**.

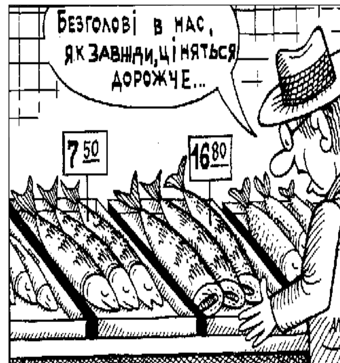
ЦЬОГО ДНЯ — 29 ЛИСТОПАДА

■ 1661 р. Засновано Львівський університет. ■ 1778 р. Народився класик української літератури Григорій Квітка-Основ'яненко. ■ 1830 р. У Королівстві Польському, а також на території Литви, Білорусії й Правобережної України спалахнуло повстання поляків проти царату. (Придушене восени 1831 року). ■ 1941 р. Із Москви розпочалося радіомовлення українською мовою для окупованої України і для Канади. ■ 1942 р. Загинув Ілля Кулик, керівник підпільної молодіжної організації «Патріот Батьківщини», що діяла в Херсоні. ■ 1947 р. Генеральна Асамблея ООН ухвалила резолюцію про створення на території Палестини арабської та єврейської держав.

Годі політичних дебатів, час конкретних рішень

▼ 2

Любимо червону рибу, але їмо оселедці

▼ 10

Заборгованість споживачів за житлово-комунальні послуги перевищила 8,5 млрд. гривень

Негативний результат політичних домовленостей

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 28 листопада

(Початок на 1-й стор.).

Тепер ситуація з главою НБУ стала ще заплутанішою. «У керівництві НБУ виникла кризова ситуація. Я не знаю, як у такій ситуації буде працювати Володимир Стельмах», — так прокоментував підсумки цього голосування лідер фракції СДПУ(о) Леонід Кравчук. Він наголосив: якщо більшість формує уряд, то вона має брати на себе відповідальність і за непопулярні рішення. Лідер фракції «Народовладдя» Богдан Губський назвав негативний результат у голосуванні за голову НБУ «невиконанням політичних домовленостей». А на думку лідера фракції «Наша Україна» Віктора Ющенка, включення посади голови НБУ до посад, які розподіляються між більшістю, є «фінансовою кольчугою».

Зате в дуже швидкому темпі парламент прийняв у цілому закони про встановлення прожиткового мінімуму на 2003 рік у розмірі 342 гривні та мінімальної зарплати — 237 гривень. Однак голосування за проект держбюджету-2003 у третьому читанні уряд попросив перенести на 12 грудня. Адже змінено розмір мінімальної зарплати, ще потрібно вирішити проблеми розширення бази оподаткування, підтримки депресивних територій, збільшення зарплати бюджетникам та багато інших питань. Депутати погодилися з пропозиціями нового прем'єра, який, до речі, брав участь у засіданні парламенту, і перенесли розгляд бюджету.

Ще один крок уперед, який вдалося зробити парламентаріям у день голосування, — це схвалення в цілому закону про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) надходжень, одержаних злочинним шляхом. Прийняття цього закону вимагала від нас світова спільнота, і тепер Україні вже не зможуть закинути, що вона не хоче розвиватися демократичним шляхом і боротися із «брудними грошима».

У цілому також прийнято закони про дипломатичні ранги, про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з ратифікацією Україною Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості у прийнятті рішень та доступ до правосуддя з питань довкілля. У другому читанні парламент схвалив закони про національний заклад (установу) України, який регламентує діяльність та встановлює загальні правила щодо різних видів національних установ; про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Чернігівській області, що передбачає встановлення податкових та митних пільг для суб'єктів підприємницької діяльності, які зареєстровані й реалізують інвестиційні проекти на цих територіях; про спеціальний режим інвестиційної діяльності міста Шостки Сумської області.

Депутати схвалили постанови про проведення парламентських слухань 15 січня 2003 року про хід реформування та заходи з поліпшення ситуації на селі, 12 лютого 2003 року — про вшанування пам'яті жертв голодомору та про проведення 13 грудня закритого засідання ВР, на якому буде розглянуто виконання правоохоронними органами закону про статус народного депутата України. Утворено також тимчасову слідчу комісію Верховної Ради для розслідування діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення у 2000—2002 роках.

Уже вдруге з початку роботи парламенту четвертого скликання народні обранці намагалися схвалити концепцію нового виборчого закону, однак знову не пройшов жоден варіант: ані суто пропорційна система (законопроект Ю. Ключковського та ін.), ані мажоритарно-пропорційна (проект С. Гавриша та ін.) Найбільше голосів — 210 — набрав проект закону про вибори на суто пропорційній основі.

У цілому схвалено закон, на який давно очікували вітчизняні книговидавці: про державну підтримку книговидавничої справи. Він, зокрема, звільняє від сплати податку на додану вартість та ввізного мита операції з ввезення на митну територію України деяких товарів, що не виробляють в Україні, але використовують у видавничій діяльності. Від ПДВ також звільняються операції з виконання робіт та надання послуг у видавничій діяльності та книгорозповсюдження, крім послуг рекламою, розміщення матеріалів рекламного і еротичного характеру. Всі ці податкові пільги діятимуть до 1 січня 2008 року.

Верховна Рада також внесла зміни до закону про держбюджет на 2002 рік, яким зменшено на 75 млн. грн. видатки за спеціальним фондом, а також збільшено розмір державного внутрішнього боргу на 2,8 млрд. грн.

Під час перерви координаційна рада парламентської більшості вирішила провести повторне голосування за голову Нацбанку України на наступному пленарному засіданні 12 грудня. Цього дня «більшовики» планують перерозподілити і парламентські комітети.

Юліана ШЕВЧУК.

ФОТОФАКТ

Фото Анатолія МИХАЙЛОВА (Укрінформ).

У день 84-річчя президенту Національної академії наук України Борису Патону вручено універсал про прийняття його до лав Українського реєстрового козацтва.

На знімку: старшина УРК ділиться з Борисом Патоном своїми планами про співробітництво з НАНУ.

Постанова Верховної Ради України

Про віднесення міста Моршин Стрийського району Львівської області до категорії міст обласного значення

Верховна Рада України **постановляє**:

Віднести місто Моршин Стрийського району Львівської області до категорії міст обласного значення.

Голова Верховної Ради України В. Литвин.

м. Київ,
22 листопада 2002 року
№ 246—IV.

Годі політичних дебатів, час конкретних рішень

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Парламентські слухання з питань свободи слова, які мають відбутися у Верховній Раді 4 грудня, повинні стати не лише трибуною для емоційних політичних виступів, а й сприяти вдосконаленню законодавства, яке унеможливлювало б політичну цензуру та сприяло розвитку інформаційної сфери в Україні. На цьому наголосив під час зустрічі з керівниками найвпливовіших вітчизняних ЗМІ заступник Голови Верховної Ради України Олександр Зінченко.

Він запевняє, що процес підготовки і сам захід буде «максимально прозорий і відкритий». Можливість виступити з парламентської трибуни отримають представники різних політичних сил, центральних і регіональних ЗМІ та журналістських організацій. Слухання триватимуть чотири години, і можливість вийти на парламентську трибуну отримають 25 осіб. Заявки ще приймаються, однак, оскільки час проведення слухань обмежений, бажаючим узяти участь у дискусії треба визначити заздалегідь, кому делегувати право виступу. Оргкомітет готовий надати можливість для виступу і представнику страйкому журналістів (хоча, за словами О. Зінченка, таких заявок іще не надійшло).

«Головне — зробити, щоб парламентські слухання були ефективні, — наголошує О. Зінченко. — Не просто констатувати загальну складність проблем і прийняти суто політичну постанову, а вийти на конкретні формулювання та законопроекти». Скажімо, як торік, коли за підсумками парламентських слухань ще попередній склад Верховної Ради прийняв поправки до 17 законів у інформаційній сфері. З таким підходом до парламентських слухань погодилася більшість керівників провідних ЗМІ під час зустрічі з керівництвом парламенту. Однак до 4 грудня, вочевидь, буде запропоновано кілька альтернативних проектів рішень.

Олександра КУЧЕРЯВА.

У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Заробляти на бізнесі, а не на бюджеті

Відбулася робоча зустріч Першого віце-прем'єр-міністра Миколи Азарова з депутатською групою «Європейський вибір», яка підримувала його кандидатуру під час формування нового уряду.

Микола Азаров нагальним завданням вважає розробку та затвердження парламентом програми дій Кабінету Міністрів, щоб надалі мати можливість цілеспрямовано працювати над визначенням перспективних напрямів розвитку економіки країни. Серед них — поліпшення інвестиційної політики, структурна перебудова економіки, запровадження жорсткої економії державних і бюджетних коштів та контроль за їх використанням на всіх рівнях, повідомили у прес-службі депутатської групи. «Заробляти треба у бізнесі, а не на бюджеті», — зауважив Микола Азаров. Він вважає, що поштовхом для розвитку малого й середнього бізнесу має бути зростання доходів населення, яке є основним споживачем послуг і продукції цього бізнесу. Серед інших напрямів було названо: податкову реформу, поліпшення грошово-кредитної політики, подальшу капіталізацію бізнесу та інші.

Микола Азаров також зупинився на проблемах прийняття бюджету. На його думку, було б логічно, щоб Верховна Рада дала можливість новому уряду істотно вплинути на його формування. Оскільки прийняття нереальної доходної частини бюджету знову призведе до ручного управління ним, що матиме негативні наслідки.

Перший віце-прем'єр підтримує позицію депутатів стосовно тісної співпраці уряду і парламенту в питаннях законотворення та гармонізації нашого законодавства з європейським. За його словами, необхідно переглянути практику розгляду депутатських звернень і запитів виконавчою владою.

Нове покоління стукає у двері

Вечірнє засідання 27 листопада

Як наголосив заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко, парламентські слухання «Нове покоління незалежної України» проводяться відповідно до Декларації про загальні засади державної молодіжної політики. Слухання відбулися незадовго до десятирічного ювілею декларації, яку Верховна Рада України ухвалила у грудні 1992 року.

Проте сьогодні проблем у молодих не поменшало, навпаки — деякі з них загострилися. Це стосується і працевлаштування молодих людей (майже третина безробітних — юнаки й дівчата віком до 30 років), і здобуття вищої освіти, отримання житла тощо. Усе це призводить до зростання серед молоді злочинності, зменшення народжуваності, «втечі» за кордон талановитих випускників престижних вузів. На цьому наголосила у співдоповіді голова Комітету Верховної Ради з питань молодіжної політики, фізичної культури і спорту Катерина Самойлик. Щоправда, найвищий законодавчий орган створив потужне правове поле для захисту прав і свобод юного покоління. Лишилося наповнити задуми конкретним змістом.

Це й реалізує виконавча гілка влади. 26 листопада було презентовано щорічну доповідь Президента України «Нове покоління незалежної України». Уже є перші здобутки. Зросла кількість молодих депутатів у представницьких органах влади всіх рівнів, а серед державних службовців прошарок молоді сягнув 25 відсотків, підкреслила у співдоповіді голова Державного комітету у справах сім'ї та молоді Валентина Довженко. За її словами, дві третини юнаків і дівчат пишаються тим, що вони народилися і живуть в Україні. З другого боку, в нашій країні молодих людей побільшало і в абсолютному обчисленні, і в загальній кількості жителів. Отож за останні роки зросла мережа спеціалізованих формувань для проведення соціальної роботи з молоддю. Нині завершується підготовка національної програми підтримки молоді на 2003—2008 роки.

Зрозуміло, лише молодь може оцінити зусилля держави із захисту її інтересів. І тут варто зауважити: думки промовців, залежно від ідеологічних уподобань, були діаметрально протилежні. Тому хотілося б насамперед відзначити виступи народних депутатів Володимира Рябіки (фракція СДПУ(о), В'ячеслава Кириленка (фракція «Наша Україна»), Павла Матвієнка (фракція «Європейський вибір») та деяких інших, які намагалися перевести розмову в конструктивне русло і визначити пріоритетні напрями державної молодіжної політики. На їхню думку, розпорошеність зусиль органів влади різних рівнів призводить до нераціонального витрачання коштів, заважає створенню стрункої системи взаємодії органів влади і молодіжних організацій.

Підбиваючи підсумки, віце-прем'єр-міністр Дмитро Табачник запевнив учасників парламентських слухань, що молодіжні проблеми і шляхи їх розв'язання будуть у центрі діяльності уряду. Він пообіцяв, що для розв'язання проблем, окрім бюджетних фінансів, залучатимуть кошти міжнародних організацій.

А заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко звернув увагу на те, що програма підтримки молоді має бути комплексна, науково обгрунтована і фінансово та матеріально підкріплена. Він також підтримав думку учасників слухань про оптимізацію структури управління, а також створення при Верховній Раді консультативно-дорадчого органу з проблем молодіжної політики.

Володимир КОРОЛЮК.

Попереду — борговий пік

У КОМІТЕТАХ ВР

Одне з випробувань, яке доведеться витримати новому уряду в наступному році, — це початок піку боргового навантаження державного бюджету. Як повідомив на прес-конференції голова підкомітету з питань державного боргу, запозичень та інвестицій бюджетного комітету ВР народний депутат України Володимир Майстришин, 2003 року Україна має повернути 12 млрд. грн. державного боргу, що становить майже третину державного бюджету. Водночас згідно з проектом держбюджету-2003 уряд планує в наступному році ще збільшити зовнішні запозичення на більш як 800 млн. доларів. Із запропонованих проектів парламентський бюджетний комітет підтримує лише половину, однак Верховна Рада вже почала ратифікувати міжнародні угоди про надання Україні нових кредитів. Скажімо, 22 листопада депутати ратифікували Угоду між урядами України та Росії про надання державного кредиту для фінансування добудови атомних електростанцій на території України. На думку В. Майстришина, цей проект не вигідний для нашої держави, бо кредит береться на дуже короткий термін, до того ж ці кошти спрямовуватимуться на підтримку російського, а не вітчизняного виробника.

Голова підкомітету вважає, що треба звернути особливу увагу на неповернуті кредити, взяті свого часу під гарантії уряду. Сьогодні прострочена заборгованість підприємств, концернів та корпорацій перед державою за кредитами, залученими під державні гарантії, становить 1,44 млрд. доларів США. І повертати їх ніхто не квапиться. Скажімо, у 2002 році з цієї суми повернуто не більш як 2 відсотки. На погляд В. Майстришина, для повернення цих кредитів державі треба використовувати не лише силові, а й економічні важелі — можливе дисконтування, реструктуризацію боргів, залікові схеми тощо. Інакше держава може ці кошти втратити взагалі.

«За все в житті треба платити. Якщо ми маємо політичну, економічну нестабільність, то, звичайно, маємо те, що маємо», — зазначив Володимир Майстришин.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Нерозірваний ланцюг

Минулого тижня хвиля від'єднань підприємств комунального господарства докотилася до Києва — вперше газопостачальники перекрили заслінки для столичних котелень і обмежили подання палива на місцеву ТЕЦ. Як казали в кулуарах, саме ця обставина прискорила проведення спільного засідання Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки і правління Асоціації міст України, що відбулося 27 листопада.

Утім, проблема з енергозабезпеченням міст назрівала давно: дебіторська заборгованість усіх категорій споживачів — населення, бюджетників і госпрозрахункових підприємств та організацій — за надані житлово-комунальні послуги в останні 11 років щорік збільшувалася на 10 відсотків і досягла критичної величини у 8,5 мільярда гривень. Мало не 20 відсотків річного бюджету держави!

У свою чергу, комунальники нарощують свій борг перед тепло- і електроенергетиками, а тим — нема чим платити за енергоносії. Отакий ланцюжок виходить. І тому учасники засідання спробували бодай концептуально визначити ті заходи, яких мали вжити законодавці, виконавча влада всіх рівнів, самі комунальники та споживачі їхніх послуг, щоб переламати ситуацію. Мабуть, тому спільне засідання не обмежилося прийняттям авральних рішень.

Тон обговоренню проблеми задав голова відновленого півроку тому Держкомітету України із житлово-комунального господарства Григорій Семчук. Проте суть його доповіді зводилася до необхідності вдосконалення наявної нормативно-правової бази, для чого треба прийняти 170 (!) законів, підзаконних актів та інших регламентуючих документів. Якби справа була лише в паперах! Одне слово, доповідь Григорія Семчука більше скидалася на спробу пристібнути до господарської, по суті, проблеми наших законодавців. Хоча взаємна відповідальність споживачів і постачальників житлово-комунальних послуг, безперечно, має бути закріплена законом.

Конкретніше і змістовніше було окреслено шляхи виведення з кризи комунальної галузі у виступі віце-президента Асоціації міст України Мирослава Питцика. Сформульовані ним пропозиції, підтримані присутніми на засіданні мерами міст України, і лягли в основу прийнятого рішення. Головне, на чому зійшлися всі присутні, — вивести з кризи житлово-комунальне господарство країни неможливо за рахунок підвищення тарифів на тепло, водопостачання, побутовий газ та електроенергію.

Фото Олега КОВАЛЯ.

«Україні досить одного Чорнобиля»

РЕЗОНАНС

Плакати з таким гаслом тримали в руках представники Суспільного комітету національної безпеки. Учора вони пікетували будинок Київського апеляційного суду. Учасники акції вимагали дотримуватися законодавства під час розгляду позову Сергія Конюхова. Він позивається з Держкомітетом ядерного врегулювання з анулювання ліцензії НАЕК «Енергоатом» на добудову двох ядерних енергоблоків на Хмельницький і Рівненській АЕС. Проте, незважаючи на таку активну підтримку позивача, суд прийняв рішення не на користь Конюхова.

Не створив, не здійснив, не забезпечив...

У СПЕЦІАЛЬНІЙ КОМІСІЇ

Такими оціночними визначеннями рясніє проект постанови Верховної Ради, прийнятий на засіданні Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації під час звіту Фонду держмайна. Йшлося про виконання Державної програми приватизації за 2001 рік.

Водночас розглянуто інформацію Державної податкової адміністрації та Мін'юсту про відчуження державного майна способами, не передбаченими законодавством про приватизацію. За висновками комісії, роботу Фонду держмайна за звітний період слід визнати недостатньою. З огляду на те, що не досягнуто основної мети, визначеної Державною програмою на 2000—2002 роки. А саме — створити сприятливі умови для підвищення ефективності в роботі приватизованих підприємств і на цій базі досягти збільшення надходжень до держбюджету. Водночас фонд припустився низки помилок та порушень законодавства. Серед них найістотнішими визнано такі: по-перше, продаж контрольних пакетів акцій підприємств, котрі мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, юридичним особам, репутація та інвестиційна платоспроможність яких не пройшли достатньої перевірки; по-друге, неефективне залучення радників до проведення приватизації об'єктів енергетики, що потягло за собою значні витрати бюджетних коштів; по-третє, незадовільний стан приватизації об'єктів незавершеного будівництва. Зрештою, це й недостатній контроль за дотриманням новими власниками приватизованих об'єктів умов, визначених договорами купівлі-продажу, зокрема інвестиційних зобов'язань.

Фонду вказано, що він не створив необхідних умов для залучення до приватизації державних підприємств власників, здатних забезпечити стабілізацію та подальший розвиток виробництва на цих об'єктах. А також належним чином не здійснив контроль за виконанням умов договорів з представниками органів, уповноважених управляти державними корпоративними правами.

У переліку негативів також і те, що ФДМ не забезпечив ефективного використання коштів спеціального фонду державного бюджету. Зате спромігся перевищити нормативи розподілу коштів, виділених на заходи з приватизації. Принаймні дивний той факт, що фонд досі не склав повного реєстру державного майна. Серйозним недоліком визнано також невирішення питання захисту прав дрібних інвесторів у процесі приватизації. Значних збитків державі завдано внаслідок застосування штучно створених банкрутств з наступним примусовим продажем майна.

Для усунення зазначених та інших недоліків у роботі Фонду держмайна намічено конкретні заходи. Визначено також завдання для Кабміну. Серед них таке радикальне, як ліквідація акціонерних та холдингових компаній, діяльність яких є збитковою, а також тих, що порушили законодавство під час відчуження переданого їм державного майна. Кабмін зобов'язано вдосконалити законодавчу базу щодо системи управління державними корпоративними правами, а також розробити норми відповідальності покупців за невиконання умов купівлі-продажу державного майна. Контроль за виконанням цієї постанови покладено на Спеціальну контрольну комісію Верховної Ради з питань приватизації.

Іван ДМИТРЕНКО.

У НОМЕР

Зі скандалами

Народний депутат України Олександр Гудима звернувся з відкритим листом до міського голови Львова Любомира Буняка і закликав «припинити протистояння, яке вже набуло загрозливих форм і від якого страждають усі львів`яни».

«Буря в склянці води» зчинилася тоді, коли міський голова в інтерв`ю одній із газет відгукнувся про «декого з депутатів» як про «малокваліфікованих горлопанів». Народний депутат України, голова обласного осередку НРУ Ярослав Кендзьор процитував цей «перл» на сесії міської ради і охарактеризував роботу міського голови як таку, що «скерована на розвал міського господарства, знищення Львова як ідеологічної столиці нашої держави». Він розвінчав приховані симпатії Любомира Буняка до СДПУ(о), розкритикував його курс на знищення кадрів попередньої команди — усіх, хто мав причетність до «Нашої України», і оприлюднив резюме: «Це диверсія проти Львова і львів`ян».

Міський голова не залишився у боргу. Спочатку вийшов із сесійної зали, а коли повернувся, заявив, що не дозволить «баламутити зал навіть спортсменам-фізкультурникам, колишнім агентам КДБ». У відповідь народний депутат збирається захищати свою честь і гідність у встановленому законом порядку.

Конференція Львівської крайової організації НРУ ухвалила звернення до мешканців Львова, в якому задекларувала свою готовність розпочати процес відкликання Любомира Буняка із займаної посади у разі подальшої нездатності розв`язання проблем міста міським головою. У заяві рухівців також зазначено, що міський голова, замість того, щоб виконувати свої передвиборні обіцянки щодо життєдіяльності міста, звільняє висококваліфікованих працівників із складу попередньої команди, керуючись суто політичними мотивами. Тим часом львів`яни чекають обіцяної теплої води в помешканнях і світла на вулицях...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

«Такого подарунка я не чекав»

Ці слова у день свого 50-річчя сказав директор Обавської школи Михайло Любка. За місяць до того в гірському селі, що віддалене від Мукачевого кілометрів на двадцять, побував народний депутат України Віктор Балога. Мешканці села нікого з попередніх своїх обранців ні перед виборами, ні тим паче після голосування й у вічі не бачили. А тому серед побажань Вікторові Балозі не оминати увагою Обаву були й такі, що стосувалися школи. Споруджене її зусиллями громади сорок років тому, а тепер громада, як і освітяни, — на хронічному безгрошів'ї. Шкільне начиння застаріло і потребує оновлення. Тому і клопоталися обавці, щоб Віктор Балога допоміг придбати нове.

Невдовзі вийшло так, що збігся той день із 50-річним ювілеєм директора школи, — на її подвір'ї вже розвантажували новенькі зручні сучасні парти. Тож Михайло Любка сприйняв подарунок народного депутата школі як зроблений йому особисто.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

ФОТОФАКТ

У Національному експоцентрі України відкрито виставку «Милосердя—2002».

На знімку: член Центру реабілітації інвалідів-спинальників «Відродження» Олег Полозюк представляє експозицію своєї організації.

Фото Олега КОВАЛЯ.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

Молодь формує нову правничу думку

«Молодість щаслива тим, що в неї є майбутнє».
М. Гоголь.

Вища правнича освіта — досить престижний напрям професійної кадрової підготовки. Найвагомішою причиною тому, вочевидь, є роль і значення професії юриста у суспільстві та державі, адже знання тих закономірностей, на яких будується державність, загальних засад суспільних зв'язків, тенденцій формування та розвитку соціуму дає змогу не тільки зрозуміти сутність політико-правового буття людини, а й зазирнути у майбутнє, скласти прогноз соціального розвитку, упередити негативні наслідки.

Справді, жити у суспільстві й бути вільним від нього, як помітили ще античні мислителі, неможливо. Людина — істота соціальна, а найтиповіші й найважливіші соціальні зв'язки опосередковуються таким унікальним інструментом загальнолюдського компромісу, як право. Найкраще позитивне право, технічно відпрацьоване, бездоганно зважене і виписане, на жаль, залишиться декларативним, мало того, найкращі уявлення про право можуть навіть бути шкідливими, якщо вони зреалізовані не фахівцями, не правниками, які готові професійно працювати на благо суспільства в ім'я закону, правди та справедливості.

Професійна освіта майбутнього юриста має відображати потреби у професійній юридичній діяльності. Суспільство і від його імені держава мають піклуватися про те, щоб особи, які бажають стати юристами і мають для цього відповідний потенціал, завзятість, хист і наснагу, отримували необхідні для виконання в майбутньому своїх професійних обов'язків знання та навички. З другого боку, багато залежить і від самого студента, майбутнього професіонала. Здобувач юридичної освіти має піклуватися, щоб отримати таку підготовку, яка дасть йому змогу знайти цікаву корисну роботу, застосувати на практиці власний потенціал, прислужитися Україні, її народу. Недарма інструктивні вказівки Міністерства освіти і науки наголошують, що основною підготовки студента є самопідготовка. Саме у такій дихотомії взаємних обов'язків та взаємної відповідальності і формується особистість майбутнього професіонала. Власне, на сучасному етапі розвитку суспільства ми можемо спостерігати зміни у функціональному призначенні професії майбутнього правника.

У формуванні такого юриста велику роль відіграють саме правничі школи — осередки формування професійної особистості, де плекаються і зростають юридичні кадри вищої кваліфікації. Нині спостерігається стійка тенденція до відродження ролі правничих шкіл як осередків вільнодумства, лібералізму, колиски майбутніх лідерів, реформаторів, державних мужів, глибоких мислителів, яскравих особистостей із широким колом гуманітарних знань, енциклопедичною обізнаністю в усіх сферах соціальної дійсності, з нестандартним мисленням, людей, готових прийняти відповідальність за свою державу, за долю свого народу.

Принаймні саме такі підходи і концептуальні напрями визначають реноме Хмельницького інституту регіонального управління та права, який у широкій палітрі організаційних форм забезпечення юридичної освіти в Україні зайняв своє місце з-поміж численних юридичних шкіл, набувши авторитетності та значення не тільки у нашій державі, а й у країнах близького та далекого зарубіжжя. Це прийшло до нашого інституту через високу якість підготовки кваліфікованих фахівців, а також через визнання науковою громадськістю тих зусиль, яких докладає наш заклад для розвитку правничої науки і особливо підтримки молодих учених, розвитку студентської науки.

Не словом, а ділом Хмельницький інститут управління та права вже вкотре підтверджує пріоритетність принципів розвитку молодіжної юридичної науки, відданість ідеалам добра, правди та справедливості. Адже саме молоде покоління правників найадекватніше здатне сприйняти нові тенденції розвитку права, сучасні підходи до розуміння ролі та призначення правової системи на грунті аналізу кращих здобутків попередників із тим, щоб потім втілити здобуті знання та засвоєні ідеали у практичну діяльність із перетворення нашого буття.

Підтримка молодих ініціатив виступає наріжним каменем наукової політики Хмельницького інституту управління та права. Розвиваючи різноманітні форми студентської самоврядності, наукової творчості студентства, в інституті створено студентську раду, студентсько-аспірантське наукове товариство. Активно розвивається робота зі студентством у наукових гуртках різного галузевого спрямування. В інституті опрацьовано власну модель підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів, яка пройшла апробацію і перевірена часом: професійна селекція та формування творчого потенціалу майбутнього вченого починаються з молодших курсів, на старших курсах студентство активно залучається до організаційної, науково-дослідної роботи.

Згодом особи, які виявили найкращі здібності до творчого пошуку, ретельність в опануванні премудростей правничої науки, мають змогу готувати дисертаційні дослідження на базі аспірантур відомих правничих наукових центрів — Інституту держави і права ім. В.Корецького НАН України, юридичних факультетів Київського та Львівського національних університетів, у Національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого. Здобуваючи високу наукову кваліфікацію і сприймаючи традиції і наукові підходи різних правничих шкіл, наша молодь переносить їх на грунт власної альма-матер, створюючи інститутові високий імідж та престижне реноме в наукових колах.

Віталій ОЛУЙКО,
народний депутат України.

АКТУАЛЬНО

Зацвіте «Каштан» в Ірландії

Столичне ЗАТ «Каштан», що спеціалізується на пошитті чоловічих сорочок та жіночих блуз, успішно пройшло чимале випробування — інспекцію урядової делегації Ірландії на «соціальний чинник». Така перевірка викликана тим, що «Каштан» через свого партнера виконує держзамовлення уряду Ірландії.

Власне, вироби київських швейників уже відомі ірландцям: британський партнер «Каштана» — фірма «Sable outerwear» більше року тому виграла тендер на виконання держзамовлень упродовж п'яти років. Отже, ірландські вояки, митники та поштарі не на словах знайомі з українськими сорочками. Варто зазначити, що згідно із законодавством Ірландії всі підприємства, які виконують замовлення уряду цієї країни, мають пройти перевірку на так звану соціальну складову — щоб уникнути зловживань підрядників. Зокрема, перевіряють, у який спосіб дотримуються екологічної безпеки та безпеки праці, на якому рівні середня заробітна плата, тощо. До екології на «Каштані» — жодної претензії, середня зарплата — вдвічі вища за середню по галузі (520 гривень).

За словами комерційного директора ЗАТ «Каштан» Олександра Мартинчука, оцінка міжнародних експертів ще раз підвердила високі стандарти соціальної політики, яку проводять на підприємстві. Ірландці були вражені, що, окрім «обов'язкового набору», тут реалізують ще комплекс додаткових програм для працівників, у тому числі з медичного та соціального обслуговування. Впадають в око такі важливі дрібниці, як-от: щоденний повноцінний обід з трьох страв усього лише за гривню двадцять, власний медпункт з безкоштовними ліками та послуги лікарів. Усе це, як і низка інших послуг, безперечно, стимулює високу продуктивність праці, впливає на виробничі показники.

Вони говорять самі за себе: ЗАТ «Каштан» щомісяця випускає близько 80 тисяч виробів. До того ж лише одна четверта з них іде на внутрішній ринок. Решта, під марками відомих європейських фірм, — на світовий. Думають у ЗАТ і про нарощування темпів виробництва. Так, за останні два роки в модернізацію устаткування та обладнання вклали понад 2 мільйони гривень власних коштів. Як вдало працюють на підприємстві, відчуває і держбюджет, до якого лише протягом трьох останніх років перераховується близько 3 мільйонів гривень щороку.

Перевірялиники вкотре переконалися в якості продукції «Каштана». Так, Джон Муртанг, представник компанії «Sable outerwear», зауважив, що «продукція підприємства повністю відповідає європейським стандартам якості — класичні чоловічі сорочки українського виробника не поступаються на ринку сорочкам іноземного виробництва». Він також зазначив, що якість є основним важелем, що допомагає в Ірландії у конкурентній боротьбі із контрабандною продукцією. Як то кажуть: знай наших!

Богдан ДОВНИЧ.

Про еталон поведінки судді

Судовою реформою в Україні визначено нові функції і створено європейську структуру системи правосуддя. Змінюються не лише назви, а й ієрархія відносин усередині третьої гілки влади держави. Проте результат цих змін суспільство відчуває поки що надто повільно. Пов'язано це, на мою думку, насамперед з тим, що зовнішні зміни ще практично не торкнулися головної і визначальної ланки системи — людей, яким довірено здійснювати правосуддя на професійній основі. Конституцією та законом України визначено високі вимоги до осіб, які обіймають посади суддів. Водночас сувора відповідальність за нехтування цих, часом декларативних, вимог законодавством поки що чітко не встановлена.

Ще донедавна вважалося, ніби висока довіра суспільства ставить особистість у ситуацію, коли порушення усталених норм суспільної моралі стає неможливим. Утім, у час радикальних поворотів в економічних відносинах відбуваються певні зміни, що цілком закономірно, і в мотиваціях поведінки людей, критеріях, за якими оцінюється авторитет та впливовість кожного. За таких умов ефективність роботи судів із забезпечення законності та правопорядку, охорони конституційного ладу й захисту прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб визначається, передусім, особливим статусом, який судді мають у суспільстві. А це не лише відповідна підготовка і кваліфікація у галузі права, а й високі моральні якості, що відповідають загальновизнаним нормам людської цивілізації і не підлягають подвійному трактуванню. Саме тоді судді стануть справді незалежними і об'єктивними, підкоряючись тільки Конституції та законам України, завдяки матимуть широку суспільну підтримку у прийнятті рішень. Адже не секрет, що деякі судді давно втратили право судити інших, маючи власні «плями» на суддівській мантії.

Ще на початку 2000 року Радою суддів України було затверджено «Кодекс професійної етики суддів». У цьому документі вперше зроблено спробу сформулювати певні норми поведінки, яких судді мають прагнути дотримуватись у своїй професійній, громадській діяльності та у приватному житті заради утвердження незалежності й неупередженості судової влади, зміцнення її авторитету в суспільстві. Проблема етики діяльності суддів порушувалася й на V з'їзді суддів. Наголошувалося на необхідності посилення взаємної вимогливості всередині суддівського корпусу, ширшого інформування громадськості про осіб, які претендують на право виносити рішення від імені держави. Найавторитетніші юристи підтримали запропонований на розгляд Верховної Ради України мною й моїми колегами, народними депутатами Д. Святошем і О. Каратумановим, проект закону України «Про прийняття Кодексу професійної поведінки (етики) судді».

Беручи до уваги статтю 6 Конвенції про захист прав людини і основних свобод, якою передбачено, що «кожна людина має право на справедливий публічний розгляд справи судом, створеним на підставі закону», керуючись Конституцією та законами України, заради утвердження незалежності й неупередженості судової влади, зміцнення її авторитету в суспільстві проект Кодексу встановлює правила поведінки, обов'язкові для кожного судді України.

Проектом закону передбачено, що за порушення вимог Кодексу суддя несе відповідальність згідно з нормами чинного законодавства України, аж до припинення його повноважень. Це стане можливим завдяки тому, що в Кодексі зібрано та узагальнено всі наявні в чинному законодавстві норми і правила, що регламентують службову діяльність і приватне життя людей, які присвятили себе служінню закону й утвердженню правопорядку.

Так, нормою закону має стати вимога до судді бути прикладом законослухняності, неухильно дотримуватись присяги й завжди поводитися так, щоб зміцнювати віру громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду, підтримувати свою професійну компетентність на належному рівні. Водночас суддя у визначеному законом порядку надає засобам масової інформації можливість одержувати про себе відомості, які не порушують його права і особисті свободи, не принижують його честь і гідність, а також авторитету суду та статусу судді.

Серед вимог щодо здійснення професійної діяльності встановлюється також, що суддя має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя. Він не вправі використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб. Суддя не має права розголошувати інформацію, що стала відома у зв'язку з розглядом справи в закритому засіданні. Він не може робити публічні заяви, коментувати в засобах масової інформації справи, які перебувають у провадженні суду, та піддавати сумніву судові рішення, що набрали законної сили. Суддя повинен здійснювати судочинство в межах та в порядку, визначених процесуальним законом, і виявляти при цьому тактовність, ввічливість, витримку й повагу до учасників судового процесу та інших осіб, не допускати тяганину, затримку розгляду справ або безпідставне ухилення від виконання інших процесуальних дій, передбачених законами України.

Кодексом передбачено вимоги й до позаслужбової діяльності судді. Вона не повинна бути такою, що ганьбить звання судді і може викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості і незалежності. Суддя не може належати до політичних партій і професійних спілок, брати участь у будь-якій політичній діяльності, мати представницький мандат, обіймати будь-які інші оплачувані посади, виконувати іншу оплачувану роботу, крім наукової, викладацької та творчої. Серед іншого, суддя повинен уникати особистих стосунків або вчинків у публічній сфері чи особистому житті, що можуть зашкодити його репутації, честі та гідності. Суддівська недоторканність є не особистим привілеєм судді, а гарантією захисту публічних інтересів правосуддя.

Нещодавно на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань правової політики було розглянуто проект Кодексу професійної поведінки судді і ми проводитимемо наш законопроект у першому читанні. Водночас на розгляд парламенту пропонується винести й підготовлений нашим авторським колективом проект змін до тексту присяги судді, що стане запорукою незалежності та неупередженості судової влади в Україні.

Михайло ДОБКІН,
народний депутат України.

P.S. Учора ВР України прийняла Кодекс професійної етики суддів у першому читанні.

Саду квітнути!

ПЕРСПЕКТИВА

Генеральна прокуратура України порушила кримінальну справу за фактом незаконного надання земельних ділянок для забудови на території Нікітського ботанічного саду (про ситуацію, що склалася навколо Нікіти, «ГУ» писав 1 жовтня і 28 листопада 2002 року). За словами заступника Генерального прокурора Тетяни Корнякової, рішення про видачу земельних ділянок ухвалила Рада міністрів Криму. А це суперечить закону про природно-заповідний фонд. Тетяна Корнякова зауважила, що земельні ділянки були надані науково-експериментальному фітоцентру, фірмі «Консоль» та іншим, а збитки від незаконного будівництва на території Саду вже перевищують 750 тисяч гривень.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

У Міністерстві культури і мистецтв України відкрито виставку творів на кращий проект пам'ятника князю Святославу Ігоревичу в Києві.

Фото Олега КОВАЛЯ.

Кошти дитбудинкам виділено

«Дірки в бюджеті чи милосерді?» — такий матеріал було опубліковано в «Голосі України» 3 жовтня ц. р. У ньому було піддано критиці Рівненську міську раду за незадовільне фінансування двох дитячих будинків сімейного типу (родини Новосадів та Зарічнюків узяли на виховання по п'ятеро дітей, які залишилися без батьківської опіки).

Реакція міського голови Рівного Віктора Чайки на критику не забарилася: рішенням сесії Рівненської міської ради від 15 листопада на утримання згаданих закладів надано 15 тисяч гривень. Кошти підуть на харчування дітей, виплату заробітної плати батькам-вихователям та сплату за комунальні послуги.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

РЕЗОНАНС

Хто винен, покаже час

Безпосередньою причиною аварії Су-27 під час Скнилівської трагедії стало порушення польотного завдання. Так заявив звільнений з-під варти генерал-майор авіації Анатолій Трет'яков, який виконував у той жахливий день обов'язки керівника польотами. Катастрофа сталася через недисциплінованість льотного складу, вважає він.

А згідно з попередніми висновками Держкомісії, безпосередніми причинами трагедії стали помилки екіпажу літака під час виконання незапланованого елемента і незадовільне керування польотами. А непродумані організація та проведення авіашоу спричинили величезну кількість постраждалих. У попередніх висновках названо також конкретних посадових осіб і серед військових, і з органів влади Львова, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

ФОТОФАКТ

Співробітники СБУ передали Львівському історичному музею вісім картин, вилучених у контрабандистів. У львівських правоохоронців залишається ще більш як 54 ікони.

На знімку: слідчий Василь Гуменний демонструє історичні цінності, долю яких ще не вирішено.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Води багато і так мало

АКТУАЛЬНО

Із загальних запасів води на Землі майже 97,5 відсотка — солона. З решти менше одного відсотка світових запасів прісної води (лише 0,01 всієї її кількості на земній кулі) — в озерах, ріках, водосховищах, неглибоких підземних джерелах. В Європейській водній хартії 1967 року зазначено, що вода не має кордонів, є спільною цінністю людства і для збереження її необхідне міжнародне співробітництво.

Одним із головних джерел прісної води на території України є Дніпро, який забезпечує нею майже 60 відсотків населення країни. Але якщо стікає в цю річку 19,7 кубічного кілометра, то очищається лише 3,5 куб. км за рік. Є чимало інших чинників, що впливають на якість Дніпровської води.

Про це йшлося вчора у Києві на Міжнародній науково-практичній та суспільно-публіцистичній конференції: «Чиста вода Дніпра: сучасний стан та перспективи», де й було названо наведені цифри. Організатор заходу — Українське національне відділення Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності спільно з кількома національними інституціями.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Зиму зустрінемо снігом

ПРОГНОЗ ПОГОДИ

Завтра в Україні очікується хмарна погода. Невеликі опади пройдуть у північних та західних областях. Можливі вони й на решті території. Вночі та вранці місцями тумани. Вітер переважно південно-західний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі від 1 градуса морозу до 4 тепла, у східних, центральних областях 2—7 градусів морозу, вдень 2—7 тепла; у західних, південних областях та Криму 6—11 градусів тепла. Першого дня зими очікується погіршення погодних умов: в Україні, окрім східної частини, часом сніг, мокрий сніг, пориви вітру 15—20 м/с, хуртовини, на дорогах ожеледиця, у західних, південних областях ожеледь, налипання мокрого снігу, зниження температури повітря, крім Криму і Закарпаття, до 4—9 градусів морозу, на північному сході до 12—14 морозу.

У Києві та області — хмарно з проясненнями. Часом невеликі опади. Вітер переважно південно-західний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі від 1 градуса морозу до 4 тепла; вдень 2—7 градусів тепла. 1 грудня часом сніг, мокрий сніг, зниження температури повітря до 4—9 градусів морозу, **повідомляє УНІАН.**

СПОРТ

Лише результати

Футбол. Ліга чемпіонів. Другий груповий турнір. Перший тур.

Група А. «Байєр» (Німеччина) — «Барселона» (Іспанія). 1:2.

«Ньюкасл» (Англія) — «Інтер» (Італія). 1:4.

Група В. «Рома» (Італія) — «Арсенал» (Англія). 1:3.

«Валенсія» (Іспанія) — «Аякс» (Нідерланди). 1:1.

У НОМЕР

Платним підручникам — ні

(Початок на 1-й стор.).

У середу Конституційний Суд України оприлюднив рішення, яким визнав неконституційними положення постанов Кабінету Міністрів України «Про встановлення плати за користування підручниками в загальноосвітніх школах», «Про внесення доповнення до постанови Кабінету Міністрів України від 31серпня 1996 року № 1031» та пункту 5 постанови Кабінету Міністрів України «Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 1998 року № 1128» в частині встановлення плати за користування, шкільними підручниками в загальноосвітніх державних і комунальних навчальних закладах.

КС України, вирішуючи цю справу, зокрема, зазначив, що безоплатне користування шкільними підручниками є невід'ємною частиною конституційного права на здобуття обов'язкової повної загальної середньої освіти в державних і комунальних навчальних закладах.

Та, оскільки рішення КС України стає чинним з дня його ухвалення і не має зворотної сили, повернути гроші, сплачені за шкільні підручники за цей навчальний рік, як і за попередні, неможливо.

Рішення прийнято, але асигнувань в бюджет на фінансування освіти від цього не збільшиться, тому можна прогнозувати, що до наступного навчального року, можливо, буде знайдено додаткові джерела надходжень з кишені батьків для забезпечення «безоплатного» навчання, як, наприклад, «добровільні» внески до шкільних фондів.

Марина КОВАЛЬЧУК.

«Мамо, гроші на книжки не потрібні...»

За рішення про скасування плати за підручники батьки, чиї чада ходять до школи, мають дякувати насамперед освітянам міста Вінниці. З 1996 року, коли на світ з'явилася постанова Кабміну №1031, вони намагалися довести столичним чиновникам, що ті не тільки не поважають наших школяриків, а й порушують Основний Закон.

Довготривале листування вінничан зі столицею тоді не дало бажаних результатів. «Усі мовчки збирають гроші — одна лише Вінниця чимось невдоволена», — не приховували у Міністерстві освіти роздратування позицією вінничан. Уже в 1996 році, стверджує колишній голова Вінницького міського комітету профспілки працівників освіти Андрій Рева, освітянське відомство зібрало з батьків у масштабах держави п'ять мільйонів гривень за користування підручниками. «Незважаючи на міністерський гнів, який ми дедалі частіше відчували на собі, — продовжує А. Рева, — ми вирішили до кінця відстоювати власні права».

Учительська профспілка звернулася з позовом до суду. Відповідачем виступало Міністерство освіти. Хоча судова тяжба й тривала довго і мук учителі зазнали чимало, але це компенсувалося здобутою перемогою. У 1998 році Радянський суд Києва визнав міністерські накази, згідно з якими збиралася плата за користування підручниками, такими, що не відповідають чинному законодавству. Однак міністерські чиновники не здавалися. Вони «закрилися» тим, що ми, мовляв, лише виконавці, а всі претензії адресуйте «нагору».

— У міністерстві тішили себе ілюзіями, — каже Андрій Олексійович, — що у вчителів руки короткі: на Кабмін у суд не подадуть. І все залишиться, як і раніше — лататимуть власні дірки, вивертаючи кишені батьків. Але ми й тут знайшли вихід...

Представники вчителів звернулися за підтримкою до народних депутатів України (ще попереднього скликання). Адже саме парламентарії мають право звернення до Конституційного Суду. А він зобов'язаний встановити відповідність Конституції документів, прийнятих Кабміном.

47 народних депутатів підписалися під конституційним поданням щодо відповідності Конституції України постанови Кабміну «Про встановлення плати за користування підручниками у загальноосвітніх школах». КС розпочав провадження з даного питання. Представниками для участі в суді було визначено, зокрема, уже згаданого Реву (нині він очолює управління соціального захисту населення Замостянського району Вінниці) та юриста Володимира Слишинського.

З метою всебічного вивчення й розгляду питання до участі в обговоренні, крім представників Кабміну, було залучено співробітників адміністрації Президента, Верховної Ради, Міносвіти та Мін'юсту. Ще до направлення подання до суду його підтримало чимало державних та наукових установ. На збереженні плати, крім Міносвіти, наполягали Академія педагогічних наук (цікаво, що обидва заклади очолював Василь Кремінь) та Міністерство економіки.

Свою позицію вони аргументували нестачею бюджетних коштів, наполягаючи, що зібрані з батьків гроші витрачаються на видання нових підручників. На їхню думку, скасування постанови призведе до того, що учні взагалі можуть залишитися без книжок. До речі, ці зауваження не залишилися без уваги Суду. Голова Конституційного Суду Микола Селивон зауважив, що під час прийняття Держбюджету на 2003 рік Верховна Рада і Кабінет Міністрів мають збільшити кошти для видання шкільних підручників.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Задуми — нові, методи — старі

Чому «пробуксовує» муніципальний рух в Україні

САМОВРЯДУВАННЯ

Ніхто сьогодні вже не ставить під сумнів, схоже, доцільність громадсько-політичних ініціатив, спрямованих на децентралізацію влади в Україні, утвердження місцевого самоврядування в містах, селах і селищах. Однак реальних зрушень на краще дуже мало. Не випадково Президент України Леонід Кучма напередодні VIII Всеукраїнських муніципальних слухань у Судаку публічно визнав: «Головні чинники місцевого самоврядування — юридична відособленість, економічна самостійність і фінансова самодостатність територіальних громад — залишилися деклараціями». А в Конгресі місцевих і регіональних влад Європи вдалися до ще прикріших висновків. Україна хоч і приєдналася до Європейської хартії місцевого самоврядування (вона ратифікована нашим парламентом 15 липня 1997 року), проте система її державного управління досі надмірно централізована, положення відповідних законів «не досить чіткі та погано імплементуються», що й призводить іноді до гострих конфліктів між представницькими інституціями та органами виконавчої влади в регіонах (з рекомендації 102 КМРВЄ про місцеву та регіональну демократію в Україні).

Рух до «муніципалізації»

Водночас у багатьох регіонах нашої країни, зокрема в територіальних громадах великих міст, дедалі глибше усвідомлюють: без реального місцевого самоврядування неможливо забезпечити сталий соціально-економічний розвиток населених пунктів, активну участь їхніх жителів у теперішніх демократичних перетвореннях. За ініціативою відомих політиків і науковців створено чимало впливових асоціацій, громадських об'єднань і товариств, які виступають за «муніципалізацію» місцевого самоврядування («муніципальний» у перекладі з латини — «беру тягар на себе»). Тобто, в Україні вже започатковано муніципальний рух. Ще й достатньо структурований, з науково-методичними ресурсами. В його основу покладено, до речі, «громадівську» концепцію місцевого самоврядування (її прихильники розглядають територіальну громаду як автономне джерело публічної влади — вона вже не належить державі, а стає, по суті, самостійною, «муніципальною»). Серед ініціаторів цього руху — Асоціація міст України, Спілка лідерів місцевих і регіональних влад, Всеукраїнське об'єднання «Міжрегіональний союз», Українська муніципальна академія, Асоціація сільських, селищних і міських рад. Саме завдяки їхній наполегливості, а також науково-консультативній допомозі Фонду сприяння місцевому самоврядуванню України й було свого часу пролобійовано муніципальні інтереси в нашій Верховній Раді. Вона прийняла низку вагомих законодавчих актів, що суголосні головним принципам Європейської хартії місцевого самоврядування.

І все-таки український муніципальний рух не набув якісних практичних ознак, на які спочатку очікували його ініціатори. На думку відомого правознавця Миколи Корнієнка, він не має належної поступальності, виявляється здебільшого «як крок уперед — крок назад». Чому? Причини досить вагомі.

По-перше, у найвищих керівних органах нашої держави ще остаточно не «розчарувалися» в можливостях усім відомого «демократичного централізму». Мало того, його часом використовують як «дійовий» практичний інструмент. Надто тоді, коли муніципальні лідери, мовляв, забагато беруть на себе. Що й засвідчують періодичні гучні конфлікти між «неслухняними» міськими головами та обласними держадміністраціями.

По-друге, в Україні повільно змінюють правові засади місцевого самоврядування, муніципального руху. Складається враження, що Верховна Рада після прийняття Конституції України та закону про місцеве самоврядування 1997 року дещо охолола до проблем адміністративно-територіальної реформи, регіональної політики та децентралізації державного управління. За останні три роки через парламентське горнило «пройшли» лише поодинокі закони — про столицю України, про службу в органах місцевого самоврядування, про органи самоорганізації населення, про державно-правовий експеримент розвитку місцевого самоврядування в Ірпінському регіоні, про статус депутатів місцевих рад... А тим часом у парламентських комітетах, схоже, без руху лежить аж 20 законопроектів, підготовлених за ініціативою Асоціації міст України та народних депутатів.

■ ■ ■

Сьогодні в Україні налічується більш як 3 тисячі нормативних актів, де використано термін «місцеве самоврядування». Майже 700 чинних законів у той або інший спосіб безпосередньо пов'язані зі сферою місцевого самоврядування.

■

По-третє, досі не створено належних умов, за яких усі органи місцевого самоврядування нагромаджували б достатні власні кошти для виконання своїх функцій. Звернімося до Бюджетного кодексу — визначального документа в еволюції фінансових відносин. Хоча він і відтворює гарантоване державою право місцевого самоврядування самостійно управляти часткою фінансових ресурсів, що можуть, до речі, зростати завдяки господарській активності територіальних громад (причому вже немає ризику втратити певний обсяг трансфертів!), однак ще не врегульовано всі аспекти міжбюджетних відносин. За старою схемою формуються, наприклад, бюджети міст районного значення, сіл і селищ — їхня кількість значно перевищує чисельність населених пунктів, що перейшли на нові міжбюджетні відносини з державою. Не все збалансовано також у визначенні обсягів місцевих податків стосовно плати за землю (міста обласного значення залишатимуть у своїх бюджетах 75 відсотків, а міста з районним статусом —лише 60 відсотків)... Тож і не дивно, що під час формування власних фінансових ресурсів територіальних громад ще не забезпечується співвідношення між місцевими і державним бюджетами за схемою 40:60, котре давно стало, до речі, звичним для провідних зарубіжних країн.

І, **по-четверте**, досі не завершено формування комунальної власності (суб'єктом права на неї відповідно до статті 142 Конституції України є територіальні громади сіл, селищ, міст, районів у містах). Ще з 1997 року, коли набув чинності Закон «Про місцеве самоврядування в Україні», зволікається підготовка й прийняття законодавчого акта, котрий має врегулювати всі аспекти становлення комунальної власності (його проект у двомісячний термін мусили б подати тоді до парламенту Кабінет Міністрів і Фонд державного майна України). Не визначено й правові умови, за яких має використовуватися спільне майно різних територіальних громад. Не складено переліку комунальних об'єктів громадського призначення, що не підлягають приватизації, продажу або відчуженню в будь-який інший спосіб. Отож і виходить: управління комунальним майном досі належно не впорядковано, а держава часто втручається у формування доходів територіальних громад. Ще й перерозподіляє їхні фінансові ресурси на власний розсуд.

Децентралізація

На сьогодні визначено два основні підходи до нових завдань.

Перший: місцеве самоврядування має ґрунтуватися, вважають деякі політики та науковці, лише на «державницькій» концепції (вона відтворює ідеї «помірної» децентралізації виконавчої влади, перенесення певних її повноважень на рівень територіальних громад та органів, що обирає населення; позаяк джерела тієї влади, котру отримує самоврядування, «матеріалізуються», мовляв, не у самій спільноті жителів, а в законах — вони й віддзеркалюють державну волю всього народу). Прихильники ж другого підходу, сформульованого відповідно до вже згаданої «громадівської» концепції, обстоюють ідеї природних прав територіальної спільноти, її своєрідного «суверенітету» щодо держави; тобто самоврядування має здійснюватися передусім на місцевому рівні, у селах, селищах і містах. Найактивніше ці ідеї підтримують відомі правознавці Микола Пухтинський, Віктор Погорілко, Віктор Кравченко, Анатолій Селіванов, Володимир Кампо, авторитетний економіст Василь Кравченко, багато міських, сільських і селищних голів України.

Не важко збагнути, що відмінності обох підходів до здійснення місцевого самоврядування все-таки даються взнаки, коли формуються його організаційно-правові, матеріальні та фінансові засади. За висновками багатьох вітчизняних і зарубіжних аналітиків, у цій справі немає комплексності й послідовності. Сьогодні в Україні налічується більш як 3 тисячі нормативних актів, де використано термін «місцеве самоврядування». Майже 700 чинних законів у той або інший спосіб безпосередньо пов'язані зі сферою місцевого самоврядування. І все-таки у його правовому забезпеченні залишається ще чимало прогалин, а в законодавчих актах — багато недосконалих, суперечливих норм. Отож доволі слушною є за таких обставин ініціатива групи народних депутатів, які недавно підготували проект Муніципального кодексу України (його вже внесено на розгляд до Верховної Ради).

Щоправда, виникають і певні сумніви: чи доцільно саме тепер обговорювати цей документ у парламенті, якщо не прийнято багатьох законів, покликаних змінювати фінансово-матеріальну основу місцевого самоврядування? Та й чи стане він повноцінним Муніципальним кодексом, коли ні серед парламентаріїв, ні серед правознавців немає спільної точки зору на його суспільне призначення і зміст? Адже муніципальна реформа, гучно проголошена Президентом України в січні 1997 року, досі перебуває в ембріональному стані...

Можливо, краще буде, якщо спочатку значно чіткіше визначити концептуальні засади децентралізації нинішньої влади, реформування її територіальної організації, творчо застосувавши при цьому європейські демократичні стандарти. А затим — зацікавити новими задумами якомога більше народних депутатів, науковців і фахівців, тобто створити «критичну масу» щирих прихильників місцевого самоврядування. Саме вони й допоможуть, як наголошувалося на VII Всеукраїнських слуханнях «Муніципальний рух: 10 років розвитку» в Бердянську, поступово подолати вже згадані прогалини і суперечності в нормативно-правових актах. А ще — прискорять підготовку довгоочікуваної Концепції комплексного законодавчого забезпечення місцевого самоврядування, котра вкрай необхідна сьогодні Верховній Раді України.

Дуже важливо, до речі, щоб основні положення цього документа були узгоджені з іншими нормативно-правовими актами, концептуально пов'язаними з місцевим самоврядуванням. Маю на увазі насамперед президентські укази про затвердження Концепції адміністративної реформи, Концепції державної регіональної політики та Програми державної підтримки розвитку місцевого самоврядування. Без їхнього діалектичного взаємозв'язку нам, мабуть, не створити дійових практичних механізмів, необхідних для проведення у країні повномасштабної муніципальної реформи.

В який спосіб найкраще можна використати, скажімо, потенційні можливості територіальних громад України? Відповідь доволі однозначна: необхідно забезпечити їх достатніми матеріально-фінансовими ресурсами і звільнити від тягаря організаційно-правових суперечностей (вони успадковані від колишньої політичної системи або «напрацьовані» вже у часи нашої незалежності). Тобто, слід створити умови, за яких територіальні громади — їх сьогодні більш як 12 тисяч — зможуть, відповідно до статті 143 Конституції України безпосередньо або через сформовані ними органи місцевого самоврядування вирішувати всі питання, що зараховані до їхньої компетенції чинним законодавством.

Прискорити «легалізацію»

Але як досягти мети, коли муніципальні перетворення і в центрі, і в багатьох регіонах відкладають до «кращих часів»?.. Майже сім тисяч територіальних громад, за недавнім публічним висновком голови парламентського Комітету з питань державного будівництва і місцевого самоврядування Анатолія Матвієнка, нині — бездіяльні, бо не мають ні відповідних матеріально-фінансових ресурсів, ні вагомих практичних механізмів. До того ж не визначено, в який спосіб можна об'єднувати різні, з невеликою кількістю жителів, населені пункти в одну територіальну громаду (відповідно до статті 6 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» згуртовуватися у спільну громаду можуть лише жителі сусідніх сіл). А тим часом на практиці маємо безліч об'єднань населених пунктів різних категорій (716 сіл і селищ, 457 сіл та селищ міського типу, 123 міст і сіл, 30 міст і селищ міського типу, 47 селищ міського типу, сіл та селищ тощо).

Отож визріла потреба «легалізувати» певним чином отакі об'єднання населених пунктів. А затим створити організаційно-правові умови, за яких малочисельні територіальні громади зможуть згуртуватися у більші самоврядні спільноти жителів (до таких дій свого часу вдавалися, до речі, у Швеції, Польщі, Іспанії, Чехії та інших європейських країнах). Що й спонукає наших парламентаріїв прийняти нарешті нову редакцію закону про місцеве самоврядування (вона вже «пройшла» перше читання у Верховній Раді), звісно, належно узгоджену з уже згаданою Концепцією адміністративної реформи. А ще — зі змінами до закону про місцеві держадміністрації та проектом закону про адміністративно-територіальний устрій України.

■ ■ ■

Проте соціально-політичні реалії засвідчують: на «верхньому поверсі» нашого суспільства ще недооцінюють, на жаль, потенційні можливості муніципальних перетворень, а нові задуми намагаються часом здійснити старими методами.

■

І чим вагомішими, сучаснішими ставатимуть правові та матеріально-фінансові засади місцевого самоврядування, тим відчутніше територіальні громади — а вони об'єднують мільйони соціально активних людей! — впливатимуть на багатогранне життя населених пунктів, на перебіг ринкових реформ. А муніципальний рух в Україні поступово набуватиме більш обнадійливих практичних ознак. Якщо його ініціаторів, звісно, підтримуватиме державна влада.

Проте соціально-політичні реалії засвідчують: на «верхньому поверсі» нашого суспільства ще недооцінюють, на жаль, потенційні можливості муніципальних перетворень, а нові задуми намагаються часом здійснити старими методами. Повільно, непослідовно виконується, скажімо, Програма державної підтримки розвитку місцевого самоврядування, затверджена в серпні 2001 року. Не забезпечується й належна взаємодія, на мою думку, між численними координаційними інституціями, створеними при центральних органах державної влади (до того ж діяльності цих інституцій бракує публічної відкритості). Дуже обмежені інформаційно-аналітичні ресурси муніципального руху (ним опікується вже більш як 40 всеукраїнських і регіональних асоціацій, громадських об'єднань і товариств, а от заснувати хоча б одну загальнонаціональну муніципальну газету чи спеціальний аналітичний журнал ніяк не спроможуться). Одне слово, політичних і наукових дискусій довкола місцевого самоврядування сьогодні багато, а практичних здобутків мало.

Що ж робити? Необхідно значно наполегливіше долати труднощі, котрі стримують муніципальний рух. Аби якомога глибше дослідити їхню «природу», доцільно, вважаю, провести наступного року спеціальні парламентські слухання. Слід краще скоординувати й дії державних і громадських інституцій, причетних до утвердження сучасного місцевого самоврядування. Можливо, варто надати більше повноважень Фондові сприяння місцевому самоврядуванню України, котрий, співпрацюючи з авторитетними зарубіжними інституціями, нині прагне втілити європейську модель муніципальних перетворень (багато науковців і практиків пропонують перетворити його на Агенцію з розвитку місцевого самоврядування при Президентові України). Чимало зможе зробити для розвитку муніципального руху, напевно, й недавно створений Конгрес місцевих і регіональних влад України, що на початку грудня цього року має провести свою першу представницьку сесію... Тобто необхідно усвідомлено прагнути до мети. Бо її досягає лише той, хто йде.

Валерій КРАВЧЕНКО, кандидат філософських наук, експерт Інституту Схід—Захід з питань регіонального розвитку і місцевого самоврядування.

Перспективи захмарні

Колишнім республікам СРСР, таким, як Україна, немає місця в розширеному Євросоюзі, а Росія дуже велика, щоб приєднатися до нього

Таку заяву зробив президент Єврокомісії Романо Проді в інтерв'ю голландській газеті «Фолькскрант». «Зараз важливо поставити запитання самим собі, що станеться після цього значного розширення. Марокко, Україна чи Молдова? Я не бачу підстав для їх вступу в ЄС», — сказав Р. Проді. «Треба поговорити про наші критерії. Той факт, що українці або вірмени вважають себе європейцями, для мене нічого не означає. Тому що новозеландці також відчувають себе європейцями», — додав він. Раніше Р. Проді сказав агентству Рейтер, що в довгостроковій перспективі бачить розширений ЄС, оточений «кільцем друзів» — від Росії до Марокко, з якими готовий ділитися всім, окрім членства.

Тим часом посол США в Росії Александр Вершбоу вважає, що перспективи вступу України до НАТО «знаходяться за горизонтом». «Рано говорити про те, хто наступним буде запрошений до НАТО в ході чергового етапу розширення цієї організації», — заявив він на прес-конференції. Як передає РІА «Новости», американський посол підкреслив, що «це питання ставити передчасно, оскільки необхідно належно оформити членство тих країн, яких уже запрошено до НАТО». За його словами, декілька країн «перебувають у черзі до Північноатлантичного альянсу». Серед них А. Вершбоу назвав передусім Албанію і Македонію, що вже пройшли через необхідну процедуру підготовки, а серед інших країн— можливих кандидатів — Хорватію.

Курс на Китай

Президент Фінляндії Тар'я Халонен стала одною з перших вищих посадових осіб зарубіжних держав, що ведуть переговори з новим керівництвом Китаю. У цій справі вона випередила президента Росії Володимира Путіна, котрий намітив поїздку на грудень.

Неважко здогадатися, що візит становить величезний інтерес для всього Європейського союзу. Тар'я Халонен зустрічається з провідними лідерами Піднебесної, однак у день початку візиту все ще не було ясно, чи відбудеться розмова з новообраним генеральним секретарем Комуністичної партії Китаю Ху Цзіньтао. Ярмо Віінанен, радник Тар'ї Халонен, заявив, що у Фінляндії розуміють високу міру зайнятості нового генсека, але все-таки сподіваються на те, що зустріч відбудеться.

У цій поїздці на Схід беруть участь не тільки міністр закордонних справ Еркki Туоміоя, глава відомства транспорту і зв'язку Кіммо Сасі, а й велика група бізнесменів. Показово, що серед них є керівники відомих фінських концернів «Нокіа» Йорма Олліла й «УПМ Кюммнене» Юха Ніємеля. Це говорить про те, що фінська сторона постарається збільшити продаж на китайському ринку мобільних телефонів і фінського паперу.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

ФОТОФАКТ

Фото ЛПС.

Часи змінюються, і якщо раніше найбажанішими різдвяними подарунками для британських дітей були ведмедики, ляльки та моделі машин, то тепер їх цікавлять передовсім комп'ютерні ігри і цифрові диски чи плеєри. Багато маленьких британців мають доступ до Інтернету і шукають, які ж нові «примочки», ігри чи фільми з'явилися у святковий сезон. І в цьому, **повідомляє Лондонська прес-служба (ЛПС),** допомагають спеціально навчені Санта-Клауси. Кожен рік великі британські універмаги наймають такого «Діда Мороза», який сидить у спеціально влаштованому й відповідно прикрашеному кутку крамниці. Санта-Клауси готуються до виконання своєї місії заздалегідь: ще восени вони тренуються на курсах у спеціальних «Санта-школах».

Німеччина запроваджує візи з фотографіями

З січня наступного року на візах, що видаватимуться для в'їзду до Німеччини, обов'язково повинні бути фотографії.

Про це заявив у вівторок міністр внутрішніх справ ФРН Отто Шилі. Таким чином, повідомляє «Німецька хвиля», практично неможливо стане підробити візи на в'їзд до ФРН, наголосив глава німецького МВС. Нині триває перевірка необхідності включення до віз інформації про біометричні дані особи. Йдеться насамперд про відбитки пальців та структуру зіниці ока. Фотографії друкуватимуться на візи струменевим принтером. Тож спроби підробити документи призводитимуть до їх руйнування. Крім того, наголосив Отто Шилі, фотографії вноситимуть до комп'ютерного файла центрального реєстру іноземців.

Німеччина стане першою країною Євросоюзу, яка перейде на візи нового типу. Саме за ініціативою ФРН країни—члени ЄС зобов'язалися впродовж наступних п'яти років запровадити візи з фотографіями єдиного зразка. За словами Отто Шилі, Німеччина надалі активно діятиме також у напрямі створення єдиного європейського візового файла.

Щороку на в'їзд до держав Європейського союзу видається шість з половиною мільйонів віз. 2,5 мільйона з них видають представництва ФРН за кордоном.

Російська армія боротиметься зі світовим тероризмом

На початку цього тижня в Москві відбувся «великий збір» армійських генералів і адміралів, що вшанував своєю увагою президент Володимир Путін. У президії були помічені обидва спікери Федеральних Зборів — Геннадій Селезньов і Сергій Миронов, вищі чиновники з адміністрації президента.

Уперше за всю історію подібних заходів пресу не видалили з залу, а дозволили послухати, що скаже президент і міністр. А міністр оборони Сергій Іванов відзначив, що «сьогодні неможливе розв'язання великомасштабної війни проти Росії». Далі цивільний міністр оборони сенсаційно заявив, що головне завдання армії — готуватися до війни зі світовим тероризмом. «Міжнародний тероризм усе більше стає фактором глобальної політики й тому Збройні Сили мають бути орієнтовані на боротьбу з цим явищем», — наголосив Сергій Іванов.

Схоже, що російське військово-політичне керівництво ніяк не турбує просування НАТО на схід і вступ трьох пострадянських держав — Литви, Латвії й Естонії до Північноатлантичного альянсу. Навіть те, що Вільнюс на суму 15 млн. доларів купив у США ракетні комплекси ППО «Стінгер». Таке враження, що на недавній зустрічі президентів США й РФ у Санкт-Петербурзі підписано такий собі новий секретний «пакт Молотова—Ріббентропа» про поділ Європи. Тепер, імовірно, коли головною військовою загрозою для Росії став міжнародний тероризм, в усіх військових академіях і училищах почнуть вивчати не стратегію і тактику, озброєння і техніку кращих армій світу, а пояси смертників шахідів-терористів, Коран і арабську мову.

Проте в Москві поінформовані джерела вже давно кажуть, що Росія не бажає відставати від США. У надрах міністерства оборони визрів проект створення нової державної силової структури з боротьби проти тероризму. Робоча назва — «Рада оборонної безпеки». До неї ввійдуть усі спецслужби й силові відомства, а одна з можливих кандидатур очолити це відомство — нинішній міністр оборони Сергій Іванов.

Мабуть, з цього й почнеться довгоочікувана реформа російської армії, яка сьогодні нараховує п'ять родів військ, 1,162 мільйона військовослужбовців і 860 тисяч осіб цивільного персоналу. Тільки за січень—жовтень цього року в російській армії загинув 531 військовослужбовець, а більш ніж 20 тисяч одержали травми й каліцтва при виконанні службових обов'язків.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ *Рим*

Берлусконі почистив туфлі Шевченкові

(Початок на 1-й стор.).

За словами О. Громницької, співрозмовники обговорили широкий спектр і питань двостороннього співробітництва, і міжнародних питань, зокрема, підтвердили намір співробітничати у рамках ООН. Л. Кучма відзначив, у свою чергу, вклад України в боротьбу з міжнародним тероризмом. За її словами, український лідер з-поміж іншого зазначив важливість прийняття нормативно-правової бази врегулювання проблеми нелегальної міграції.

На початку зустрічі Л. Кучми і С. Берлусконі стався цікавий випадок. Італійський прем'єр запросив на зустріч українського футболіста Андрія Шевченка, єдиний гол якого напередодні приніс перемогу «Мілану» в поєдинку з мадридським «Реалом». За словами очевидців, С. Берлусконі дістав свою носову хусточку і демонстративно витер туфлі українському футболісту, певно, виражаючи у такий спосіб свою вдячність.

■ *Стамбул*

Реформи задля інтеграції в ЄС

Лідер турецької правлячої партії Ріджеп Теїп Ердоган заявив, що його адміністрація планує докорінний перегляд Конституції країни, щоб привести її у відповідність до політичних стандартів Євросоюзу. Під час свого візиту до Парижа пан Ердоган повідомив: зміни буде зроблено в законах про вибори, про політичні партії та свободу слова. Пропоновані реформи мають наблизити Туреччину до виконання вимог, необхідних для членства в Євросоюзі. Кореспондент Бі-бі-сі зауважує, що сучасну політичну систему Туреччини було закладено військовими, які передали владу лише 1982 року.

■ *Момбаса*

Подвійний удар

Серію терактів проти ізраїльтян здійснено вчора в Кенії. В аеропорту міста Момбаси з переносного ракетного комплексу було обстріляно ізраїльський авіалайнер компанії «Аркія», що злітав. Обидві випущені по літаку ракети не влучили в ціль, проте шрапнель незначні ушкодження лайнеру завдала. Майже водночас з цим у холі готелю «Парадиз» у центрі Момбаси, де мешкають багато ізраїльських туристів, стався вибух. Загинуло 8 осіб.

■ *Страсбург*

Прийнято бюджет

У Комітеті міністрів Ради Європи затверджено бюджет на наступний рік. Він становитиме 175 мільйонів євро, що на 4,3 мільйона більше за нинішній.

■ *Багдад*

Інспекція триває

Інспектори ООН продовжують свою роботу в Іраку. Вчора вони відвідали з інспекційними поїздками об'єкт «Ед-Даура» (фармацевтичне підприємство) на південній околиці Багдада і фабрику «Наср» на північ від іракської столиці. В обох поїздках інспекторів ООН супроводжували іракські офіційні особи. Про результати огляду підприємств нічого не повідомляється. Раніше глава місії Ганс Блікс висловив задоволення співробітництвом з боку Іраку, сказавши, що влада країни надавала допомогу і підтримку в ході проведення інспекцій, одразу ж відкриваючи доступ на вказані експертами об'єкти.

На знімку: іракський солдат на варті біля одного з «підозрілих» об'єктів.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

ЧЕРНІГІВЩИНА

«Комунгосп — це не тільки людям підмога, а й нові робочі місця і добавка до скарбниці сільради», —

переконаний голова Чернігівської обласної ради Василь КОВАЛЬОВ. З ним — наше інтерв'ю

— Василю Олексійовичу, раніше на селі не було ринкових структур такого типу. Чому нині з'явилася нагальна їх потреба чи не в кожній сільській територіальній громаді області?

— Як не крути, а істина тут, як світ, проста: для поета нове життя нового прагне слова, а для органів влади — нових підходів до цього життя.

Реформування АПК, як і планувалося, привело до розпаду колективних сільськогосподарських підприємств. Натомість кермо виробництва перейшло до рук сотень новоутворених структур, які вже діють на засадах приватної власності на землю і засоби виробництва.

Селянин зажив по-новому. Побільшало в нього землі і худоби. Уже не сотки, а гектари. Не одна корова в дворі, а дві, три... А землю ж ту треба чимось орати, обробляти, урожай збирати. І лишки продукції десь збувати. Скажете, були б гроші, орач знайдеться. Знаю, знайдеться. Із сусіднього села приїде на своєму тракторі потайки від податківця. Але таку ціну за сотку загне, що селянин аж зігнеться.

А хто дров привезе самітній людині, попиляє їх, порубає? Ось тут на допомогу селянинові прийшли сільські і селищні ради, які взялися за створення комунальних підприємств.

— А чому саме вони взяли на себе цю місію?

— А тому, що тільки заради цього рівня їх депутати у співпраці з органами місцевого самоврядування та виконавчої влади всіх рівнів залишаються нині на селі чи не єдиними виразниками і захисниками виробничих, соціальних та інших життєвих проблем громадян.

Тим паче що наш базовий, хоч і недосконалий, Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» надав кожному самоврядному органу надійні правові важелі для відстоювання широкого спектра життєвих потреб виборців. Зокрема, чітко записані в ньому чималі повноваження і в сфері соціального їх захисту, передбачено створення комунальних формувань.

— А скільки нині їх в області?

— Уже зареєстровано 346 комунгоспів. Для порівняння: торік їх було вдвічі менше. Але суть тут не в цифрах (хоч і прагнемо, щоб комунгоспи діяли при кожній сільраді). Суть в тому, що ці нові формування роблять добре діло на селі, надають людям різноманітні послуги, які важко перелічити.

В останні роки в селянських господарствах значно зросло поголів'я великої рогатої худоби, свиней, птиці. А отже, з'явилася потреба в розширенні послуг ветеринарної медицини, пунктів штучного запліднення корів. Багато комунгоспів забезпечують селян препаратами у боротьбі з шкідниками і хворобами рослин. Надають побутові і ритуальні послуги, заготовляють лишки сільськогосподарської продукції, утримують сільські пожежні команди тощо.

З початку року вони надали населенню послуг на 8 мільйонів 211 тисяч гривень.

Істотне тут і те, що півтори тисячі селян одержали в комунгоспах робочі місця. І тепер мають змогу поповнювати свій сімейний бюджет.

— А з чого все починалося?

— З елементарного: правових і методологічних засад нововведення. Для сільських і селищних рад виконавчий апарат обласної ради розробив усі типові документи, пов'язані зі створенням комунальних господарств ринкового типу. Врахували тут усі нюанси: від рішення сільської (селищної) ради про його створення до кошторису доходів та видатків на утримання.

■ ■ ■

Суть в тому, що ці нові формування роблять добре діло на селі, надають людям різноманітні послуги, які важко перелічити.

■

Перед початком нової справи вивчали досвід сільських комунальників на Волині.

— І де з'явився перший сільський комунгосп у нас на Чернігівщині?

— При Синявській сільській раді Менського району. Цей комунгосп став базовим для всієї області. Тут ми вчили і вчимо керівників органів місцевого самоврядування новій справі.

А створити його у Синявці змусило саме життя. Так трапилось, що тут стало розпадатись сільськогосподарське товариство «Полісся». Склалася ситуація, як на тому ярмарку: «Хомко, не лови гав». Почали розтягувати техніку. Хто куди.

І сільський голова з двадцятирічним стажем Володимир Антоненко забив тривогу. Зібрав сход і запропонував селянам на основі їх майнових паїв створити при сільраді комунгосп. І ті дружно відгукнулися. Нині на його балансі 1,5 мільйона гривень основних засобів. Це — шість тракторів, п'ять вантажних автомобілів, два комбайни, багато іншої сільськогосподарської техніки. Керує комунгоспом досвідчений вчений агроном, шанована людина Михайло Соломаха.

Тягнуться до комунгоспу люди, бо він їхній надійний помічник. Тут розцінки на послуги значно дешевші, ніж у сільських приватників.

Має комунгосп свій млин і пилораму, надає побутові, ритуальні послуги. А ще утримує вісім племінних бичків для запліднення корів селян.

Не помилюся, коли скажу, якби не було в Синявці свого комунгоспу, вельми сутужно жилося б тут людям.

Тепер у сільради чимало послідовників. Зокрема й на Менщині. Комунальне господарство у Лісках за виручені гроші придбало собі косарку, трактор, відремонтувало вантажний автомобіль.

Розширює сферу своєї діяльності і комунальне підприємство в сусідній Бірківці, де на початку листопада відбувся виїзний семінар для новообраних міських, селищних та сільських голів області, бо тут є чому повчитися. Втретє обрали селяни сільським головою мудру, енергійну жінку Катерину Фесюн, яка повсякденно дбає про наповнення бюджету сільради, а отже — про людей.

На території сільської ради цілком зберегли місцеве сільгосппідприємство, всю соціальну сферу. Є тут дільнична лікарня з цілодобовим чергуванням карети швидкої допомоги, Будинок культури, побуткомбінат... Торік заново відбудували старовинну церкву Богородиці. Сільрада подбала, щоб кожному з пайовиків сільгоспкооперативу «Бірківський», а їх понад 600, були виготовлені державні акти на землю.

Комунгосп у селі поки що малопотужний: є трактор, бензопила. Надає послуги з пошиття одягу. Є свій перукар. Але сільрада тісно співпрацює з сільгоспкооперативом, де доволі всякої грунтообробної і зернозбиральної техніки. Діє тут пекарня і олійниця. Ось-ось сільгоспкооператив відкриє свій магазин.

Чи, скажімо, взяти комунгосп, що недавно створено у Великій Загорівці Борзнянського району. Він буквально виріс на очах. І так багато вже зробив для людей.

Зазначу, що в цьому районі вже діє 27 комунальних підприємств. З початку року вони надали різноманітних послуг населенню більш як на 1 мільйон гривень.

Окрім того, тут створені і діють 15 ринків та 11 сільських торговельних майданчиків. А ще є такий новий ринковий підрозділ, як кредитна спілка.

Є хороші приклади роботи сільських комунальників у Ріпкинському, Бобровицькому та інших районах області.

Широкий перелік послуг надає комунальне господарство Єлінської сільської ради Щорського району. У цьому віддаленому селі на півночі області живуть здебільшого пенсіонери. Але не мають вони клопоту ні з оранкою, ні з обмолотом, поранням сіножатей, ні з заготівлею дров. Щорський підприємець Сергій Скоробагатько подарував єлінським комунгоспівцям бензопилу. Є в комунгоспі своя пилорама, млин, крупорушка. А очолює його енергійна людина Володимир Спасік. Одночасно він обіймає ще й посаду директора сільського Будинку культури.

Але в багатьох територіальних громадах комунгоспи проходять ще період організаційного становлення. Цей процес непростий, бо доводиться вирішувати безліч проблем. Найголовніша і першочергова —створення матеріально-технічної бази.

— З вуст одного з голів районних рад пролунала думка про те, що не варто створювати сільські комунгоспи там, де є міцні господарства. А як ви гадаєте?

— Добре, якщо це господарство надає широкий спектр послуг не лише своїм трудівникам і ветеранам колективу, а й усім жителям села. Але спробуйте знайти таке. А для комунальної служби в селі робота завжди знайдеться. Взявши на свої плечі організацію комунальних підприємств, сільські і селищні ради цим самим дбають не лише про розвиток і підтримку ринкових формувань, які працюють на повному госпрозрахунку і самоокупності, а й про один з надійних шляхів наповнення бюджету.

■ ■ ■

Взявши на свої плечі організацію комунальних підприємств, сільські і селищні ради цим самим дбають не лише про розвиток і підтримку ринкових формувань, які працюють на повному госпрозрахунку і самоокупності, а й про один з надійних шляхів наповнення бюджету.

■

Ми прагнемо до того, щоб у кожному районі був свій базовий комунгосп, де б вчилися, як розв'язувати соціальні проблеми територіальних громад керівники органів місцевого самоуправління, особливо новообрані.

Добре було б, якби держава надавала новоствореним комунальним формуванням пільгові позики, створила для них пільговий режим оподаткування. Від цього територіальній громаді була б тільки користь.

Завдяки турботам медсестри

Раїса Іванівна Уланович уже 12 років працює у Великому Зліїві завідувачкою фельдшерсько-акушерським пунктом. За її щоденну безвідмовність і небайдужість, постійну готовність іти у сусідні села-хутори до хворих мешканці обрали її депутатом Великозліївської сільської ради. Це і завдяки її турботам у село раз на тиждень приїжджає лікар.

На знімку: колишній директор школи, пенсіонер—передплатник «Голосу України» Микола Кузьмич Семенюк прийшов у ФАП обстежитися. Прийом веде дільничний терапевт райлікарні Олександр Янчук та медсестра Раїса Уланович.

▼

Чепурною вулиця могла б і не бути

У селі Вороб'їв є Центральна вулиця, яку дехто прозиває Чепурна, бо приваблюють тут зір 13 нових будинків з газом, водою, каналізацією (усього їх у селі 26!). А живе на ній сільський депутат Любов Михайлівна Томилко, яка довгий час була дояркою, телятницею, а останні п'ять років працює завідувачкою ферми. Це і її заслуга, що вулиця в селі найкраща.

— Уявляєте,—розповідає депутат,—спочатку тут майже кожен перед двором хотів зберігати дрова, сіно. «Еге, — кажу їм, — це ж який вигляд наша вулиця матиме...». Обійшла всіх, попередила. Щоб бур'яни косили, прибирали. І тепер справді любо глянути на нашу вулицю!

Л. Томилко депутатом уже третє скликання. Як народний обранець вона частий гість у неблагополучних сім'ях, у старгеньких бабусь, яким допомагає оформити субсидію. Збирає й на зиму для лікарні капусту, моркву, картоплю. Зі своїми клопотами до неї йдуть люди. І більшість з них депутат старається вирішити позитивно.

На знімку: Любов Томилко обговорює з директором приватно-орендного підприємства «Славутич», депутатом райради Володимиром Тупиком нагальні проблеми.

Ноша важка,але хороша

Скажу — не повірите. Сама в засідки ходила. Злодіїв ловила. А все починалось ось як.

Торік наприкінці листопада на позачергових виборах обрали мене, завідувачку дитячим садком, селищним головою. З перших днів я відчула, яка важка ноша лягла на мої плечі. З чого почала? З наведення порядку в селищі. Бо саме це пекло мою душу. Лихоманили Олишівку набіги «мисливців» за кольоровим металом. Нічні злодії розбирали стіни і дахи громадських приміщень, покинутих напризволяще (колись до нас на роботу в колгосп усякого сумнівного люду понаїхало).

Свою тривогу передала на сесії депутатам. І гуртом ми створили добровільну народну дружину з 15 осіб, яку очолив спеціаліст ТОВ «Сонат» Михайло Коршаков. Сама першою записалася в нічний рейд. Домоглася, щоб частіше до нас приїжджали оперативні групи з райвідділу міліції. Маємо тепер і свого дільничного Олександра Дехтяренка, який обслуговує ще й сусідні села.

Спільними зусиллями наводимо лад у селищі. Уже під охороною колишній торговий комплекс. Посадили за грати крадія кольорових металів, ще одного засуджено за крадіжку предметів старовини.

Провели кілька рейдів по «гуральнях», притягнули до адміністративної відповідальності тих, хто потайки торгує самогоном. Але тут ще багато роботи.

Чимало вже зроблено із благоустрою селища. Упорядкували стадіон. Перенесли в інше місце ринок. Відремонтували дороги. Тут нам є на кого рівнятися, з кого приклад брати. З колегами вивчали досвід з благоустрою в Михайло-Коцюбинському і Хмільниці нашого району. Просто заворожив красою Короп. Хочеться, щоб і Олишівка була такою ж красивою.

Відкрили в селищі кімнату ритуальних послуг. Маємо свою перукарню при Будинку культури. Тепер це його платна послуга. Уже не треба їхати до Чернігова робити модну зачіску. Їх робить олишівська перукарка Наталія Ричкова.

У Будинку культури плануємо відкрити центр культури і дозвілля для молоді. З каміном і кафе. Уже приступила до роботи представник районного центру соціальних служб для молоді, випускниця Київського університету культури Лариса Назаренко.

Маємо в селищі гарні культурні традиції. Завітайте до нас на Новий рік, Різдво Христове, Великдень, Івана Купала, і ви самі в цьому переконаєтеся. Скільки люду збирають ці свята! І все це завдяки палкому ентузіасту, директору Будинку культури Ніні Назаренко. Вона у нас член виконкому селищної ради. Жодне свято не обходиться і без ведучої, нашого депутата Лідії Гаєвської. Сама вона вчителька. А виступає, як справжня артистка. Як тут не згадати учасників художньої самодіяльності вчителів Тетяну Шевченко і Володимира Чудновця.

Фольклорний ансамбль Олишівки добре знаний не лише в районі. А дитячий духовий оркестр ще тільки спинається на ноги. Радо вітали його хлібороби на святі першого снопа.

Отож до Будинку культури в селищної ради особлива увага. Сьогодні робимо все, щоб його обігрівав узимку природний газ.

У свій час була загроза закриття дитячого садка. Та його зберегли завдяки активній підтримці районної влади. Тепер тут уже діють дві групи дошкільнят.

Дбаємо і про місцеву лікарню. Для заготівлі продуктів залучили аж сім підвід з приватних господарств.

Щоб не робила сьогодні селищна влада, все — для людей. В Олишівці мешкає 60 самотніх престарілих громадян, діти яких далеко від рідного краю. Скажімо, треба оформити субсидію на тверде паливо, ідентифікаційний код тощо. Ці клопоти бере на себе селищна рада.

А побутові проблеми допомагають їм вирішувати соціальні працівники Антоніна Владимирова та Марія Малашта.

Про що мрію? Книгу про історію Олишівки уже маємо. І не одну. А хочеться, щоб був ще й телефільм. Ми вже написали його сценарій. Сьогодення й минуле в ньому міцно переплелися. Хочемо на день селища зібрати весь славний селянський рід, який виростив для рідної держави так багато знатних людей.

Олена МАТВІЄНКО,
селищний голова Олишівки Чернігівського району.

Копійка гривню береже
(з досвіду роботи Бурківської сільської ради Ніжинського району)

Восени Бурківка, як на картині — красується золотавими пишними кучерями садків та перелісків, а при дворах та городах ще й різнобарв'ям кручених паничів, айстр та чорнобривців. Щоправда, не кожне обійстя ними багате — п'ять десятків сільських хат осиротіли за останні роки. В інших 160 — за господарів в основному пенсіонери.

Молодші віком і зовсім юні, їхні діти та онуки, вже давно освоюють далекі і близькі міста, навідуючись до рідних порогів лише на вихідні або й того рідше —раз у рік, коли відпустка.

Не в усіх хатах уже й по парі. Деякі вдови, старі солдатки від самісінької війни — самотні. Так уже судилося, що майже через оселю — одинока людина. І кожній потрібна допомога. І дрівець заготовити, і зерно помолоти, і город виорати, а то й просто підсобити у господарстві, адже навіть найстаріші бурківчани і ті тримають при дворі курей або ж іншу птицю.

Чи треба запитувати, на чиїх плечах лежать основні турботи з їх опіки? Всі в селі і так знають: на сільській раді, яку вже друге скликання очолює колишня вчителька географії місцевої школи Людмила Крашанінікова.

Поважають її в Бурківці за уважність, вимогливість, компетентність. А ще за любов до рідного села, яку люди помічають по тих добрих справах, що вже зроблені Людмилою Іванівною і депутатським корпусом для благоустрою соціального розвитку своєї територіальної громади.

Саме за це і обирали її вже вдруге до сільської ради. А вона в боргу не залишалась.

В одних селах людям бур'ян «очі коле» —позаростали ними не лише вулиці, а й магазини та адміністративні приміщення. В Бурківці — ніби хто вистриг під гребінку. Тут навіть вулиці за сільський бюджет підсипаються і грейдируються. Лише в цьому році із місцевої казни було виділено: 500 гривень на ремонт доріг та водонапірної вежі, стільки ж — спонсорська допомога школі, 300 грн. — сільському клубу на закупівлю магнітофона, 400 грн. — на підтримку пожежної команди. Були виділені кошти на благоустрій сільського цвинтару, інші громадські потреби.

А не було б своїх грошей — не було б і діла.

Головне — наповнити обидва його фонди: спеціальний та загальний, а якщо можна, то й перевершити. Зокрема, перший за річного плану 2300 гривень, наповнили за вісім місяців до рівня 4226 грн. Сюди увійшли кошти за самообладнання, закупівлю лишків продукції, оренду приміщень сільрадівської власності тощо.

До речі, за оренду приміщень у розмірі 1 грн. за квадратний метр платять поштове відділення, АТС, а ще філія страхової компанії «Оранта». А це більш як 200 грн. у рік. Збір із власників техніки — ще стільки ж. Отак копійка до копійки і повниться спеціальний фонд бюджету, який в основному йде на потреби села та його благоустрій.

Річний план з наповнення загального фонду бюджету — 4260 грн. За вісім місяців зібрали 2984 гривні, що більше минулорічного показника. До кінця року, упевнена Людмила Іванівна, і ця сума буде значно перекрита.

Підстави для цього є. Із запланованих на рік 605 гривень фінансового податку мають уже 1617 гривень. Перевиконали план з держмита. Ось тільки гірші справи із збиранням податку на зарплату. Хоч як прикро, місцеве СТОВ «Перемога» — банкрут, а інше —фермерське господарство Михайла Шулежка — ще не зовсім зміцніло. І все-таки є надія, що водночас із реалізацією збіжжя з нового врожаю господарники розрахуються зі своїми працівниками і до сільської казни надійдуть додаткові відрахування на зарплату.

■ ■ ■

І все-таки є надія, що водночас із реалізацією збіжжя з нового врожаю господарники розрахуються зі своїми працівниками і до сільської казни надійдуть додаткові відрахування на зарплату.

■

Відчутною підмогою буде і збір за розміщення торгівлі на території села. Тут бухгалтер сільради Валентина Нещерет спуску нікому не дає. Отож заїжджі «міняли» вже самі її розшукують, аби тільки вчасно розплатитись.

— На сьогодні, — каже Людмила Іванівна, — ми ведемо переговори із районним земвідділом, щоб передати нашим людям в оренду землі резерву під сінокоси. Це десь по 20 соток на кожного власника корови і майже 500 гривень до бюджету щорічно. Далі хочемо виділити односельцям і додаткові пасовища для випасу худоби. А це ще кілька сотень гривень додаткових надходжень.

Треба, щоб земля не «гуляла», впевнена в своїй правоті сільський голова. І найголовніше — щоб люди бачили ті добрі переміни, які, незважаючи на труднощі сьогодення, дедалі відчутніші в Бурківці.

А допомогою тому — сільський бюджет, над ефективним поповненням якого працює не лише сама Людмила Крашанінікова, а й завдяки її активності та завзяттю і вся сільська територіальна громада.

Вони — Шевченківці

У центрі села Тараса Шевченка — чудова будівля загальноосвітньої школи, поряд комплекс, в якому клуб, ФАП, бібліотека і контора місцевого господарства. Все це — невеличка частка багаторічної роботи депутата обласної ради трьох скликань, директора ТОВ ім. Т. Шевченка Миколи Васильовича Македона, який в листопаді відзначив своє 65-річчя та 35 років на посаді керівника.

На знімку: молоді пощастило, що в селі плідно працює їхній депутат.

НОВИНИ

Життя придеснянських рад: свята і будні

Сесія Корюківської районної ради затвердила новий склад народних засідателів Корюківського місцевого суду. Тут 30 осіб. Є серед них юристи і архівісти, банкіри і продавці, агрономи і зоотехніки, директори шкіл і сільських будинків культури, а ще двоє — тимчасово непрацюючі.

***

Церковне свято великомученика Дмитра Солунського прихожани села Вовчок Козелецького району відзначили з особливим піднесенням та радістю в оновленій церкві Різдва Богородиці. Відреставрувати сільську святиню їм допомогли народні обранці — депутат обласної ради, голова правління ВАТ «Чернігівбуд» Анатолій Красний та депутат районної ради, директор Остерського лісгоспзагу Іван Данилець.

***

Ушосте на сесії Городнянської районної ради розглядалося питання про входження до числа співзасновників районної газети «Новини Городнянщини» райдержадміністрації. Але знову для цього забракло голосів. Отже, як і раніше, газета має двох співзасновників — районну раду та трудовий колектив. Серед районних видань «Новини Городнянщини» — єдині в області, що не мають у співзасновниках райдержадміністрації.

Як заявив на сесії редактор газети, тиску з боку органів виконавчої влади, а також втручання в її роботу ніколи не було.

Чи розглядатиметься це питання на сесії всьоме, покаже час.

***

В Улянівці Чернігівського району відкрито школу-садок. Його поріг переступили 19 сільських малюків, яких тепло зустріли вихователька Надія Ярова та няня Олена Малофей.

Аби відбулася ця довгождана подія, посприяв депутат обласної ради, голова райдержадміністрації Володимир Сидоренко.

***

Новим головою Семенівської районної ради стала Раїса Бондаренко, яка завідувала відділом освіти місцевої райдержадміністрації. Народилася вона на Донеччині та прижилася на Поліссі. Тривалий час була головою сільської ради.

Це друга жінка, яка очолює районну раду в області.

На прийом до голови

Одна чернігівка прийшла на особистий прийом до міського голови Чернігова Олександра Соколова з проханням надати матеріальну допомогу, друга — посприяти у лікуванні дитини, третя клопоталася про безкоштовний проїзд у громадському транспорті онуки-сироти. Всім їм допоміг.

Це лише кілька прикладів з чергового особистого прийому новообраного мера міста.

Що хвилює у зверненнях і заявах чернігівців? Їх надійшло з початку року майже 5 тисяч. Теплопостачання, благоустрій міста, телефонізація квартир, ремонт житла, дотримання норм громадського порядку, виплата компенсацій ліквідаторам та постраждалим унаслідок аварії на ЧАЕС, боротьба зі стихійною торгівлею тощо.

Понад півтисячі чернігівців побувало на особистому прийомі в міськраді (наприкінці жовтня відділ з роботи із зверненнями громадян переселився в просторе приміщення в центрі міста).

15 днів на місяць городяни мають змогу на таких прийомах безпосередньо спілкуватися з керівництвом міської влади. З них двічі — з міським головою Олександром Соколовим. Ефективними і зручними для громадян є також виїзні приймальні мера, різноманітні робочі зустрічі, де йдеться про нагальні потреби забезпечення життєдіяльності і соціально-економічного та культурного розвитку міста.

Генерал привіз комп'ютери школі

У генерала міліції, начальника УМВС України в Чернігівській області Михайла Маніна особлива прихильність до Семенівського району. Це його рідна земля: народився у мальовничому поліському селі Ферубки. Земляки на минулих виборах обрали Михайла Федоровича депутатом обласної ради.

На підтримку обласної програми «Школи Чернігівщини — з комп'ютером у третє тисячоліття» привіз він на свою малу батьківщину для учнів Жадівської загальноосвітньої школи десять новеньких комп'ютерів. В обладнанні комп'ютерного класу допомогли й місцеві керівники — сільський голова Іван Полторацький та директор ТОВ «Лан» Ігор Стецков.

Цього самого дня в селі Жадове відбулася ще одна радісна подія. На базі школи відкрито одногруповий дитячий садок на 20 місць, який планується значно розширити. Постаралися тут депутати районної ради — голова райдержадміністрації Сергій Євменов та начальник районного відділу освіти Раїса Бондаренко.

Сторінки підготували:
власний кореспондент «Голосу України» у Чернігівській області Сергій ПАВЛЕНКО, тел. (0462) 95–74–18

та чернігівські журналісти Віктор КИРІЄНКО, Іван КУЖІЛЬНИЙ.

▼

СПОЖИВАЧ

Любимо червону рибу, але їмо оселедці

СПОЖИВАЦЬКА МЕРЕЖА

Як відомо, четвер — рибний день. А втім, риба, за твердженням медиків, корисна і в інші дні тижня. Цей харчовий продукт живить клітини мозку, зміцнює кісткову тканину, підвищує імунітет, подовжує життя. Тому, згідно з нормами, встановленими фахівцями НДІ харчування, в нашому щоденному меню закладено 70 грамів рибопродуктів.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

У рейтингу популярності дарів моря серед наших співвітчизників лідирує оселедець. За ним йдуть кілька, мойва, минтай, скумбрія. За статистичними даними, одержаними на основі аналізу українського рибного ринку, в місяць населення країни споживає до восьми тисяч тонн оселедців і лише 200 тонн червоної риби. Ці дані на користь оселедців обумовлено певніше не смаком, а купівельною спроможністю громадян. Ми їмо оселедці не тому, що вони дуже корисні, а тому, що дешеві.

Експерти оцінюють обсяг українського ринку мороженої риби в 100—150 тисяч тонн, а місячний обіг товару —в 20—25 млн. грн.

За якістю привізної риби стежать кілька державних інстанцій — санепідемслужба, ветінспекція, митниця і Держстандарт. Такий суворий контроль захищає наш ринок від неякісної, простроченої продукції. Мало того, кілька років тому було розроблено спеціальний сертифікат на рибні поставки норвезької продукції, що враховував дати вилову і замороження риби. Їх ставлять не тільки на всій партії, а й на кожній коробці з товаром, що швидко псується.

А звідки пливе рибка на українські прилавки? Основним імпортером цього товару ось уже кілька років є Норвегія (більше половини обсягу всіх рибних продажів припадає на Україну). Далекосхідні оселедці поступаються норвезьким якістю заморожування і розфасування. Та й ціна в російського товару дорожча. Позначаються транспортні видатки. Якби скасували міжнародний транспортний тариф між Росією та Україною, то собівартість поставок риби із сусідньої держави скоротилася б утричі. А отже, знизилися б і ціни на споживацькому ринку.

А особливістю норвезької рибної торгівлі є те, що товар нашим закупникам продають у кредит. Щоправда, «кредитна» рибка часто-густо гіршої якості, ніж та, яку закуповують і оплачують у повному обсязі.

Фахівці великих риботорговельних компаній сьогодні кажуть про перерозподіл рибного ринку в Україні. За рибне місце борються і місцеві компанії, які контролюють поставки з-за кордону. Це засвідчують аж ніяк «несмачні» факти: замах на керівника однієї української риботорговельної фірми, арешт податковою міліцією великої партії риби другої компанії та активна реклама в ЗМІ третьої. Представники одного з великих імпортерів риби ТОВ «Скандинавія» кажуть про контрабанду як про головну проблему нашого ринку, обіцяють інвестиції і буцімто мають намір побудувати переробний завод, продукцією якого можна нагодувати не одну Україну (про що пишуть деякі видання). Часто на такі зустрічі з пресою для вагомості заходу запрошують і чиновників. Щоправда, складається враження, що в піар-акціях комерційних структур вони грають роль весільних генералів.

Водночас експерти стверджують, що нелегальна міграція рибного товару на наші прилавки незначна і має «човниковий» характер. А це означає: рибний ринок і якість товару поки що під контролем.

Але вже сьогодні тихоокеанський промисел дає значно більше риби, ніж здатні переробити російські підприємства. Тому цей швидкопсувний надлишок необхідно скоро реалізувати, і не обов'язково легально. А для цього український ринок найбільш підходящий. От тільки чи витримають наші шлунки таку велику кількість нелегальної і несертифікованої риби, поки що незрозуміло...

Ольга ВІТЕР.

Фальсифікатори «жнивують» напередодні свят

На 62 тисячі гривень оштрафовано одного з приватних підприємців у Вінниці за... реалізацію оселедців. Точніше, за те, що продавали їх на ринку по вулиці Короленка без жодних документів, які засвідчують якість і походження продукції. Звернення власника товару до суду нічого не дало: суд визнав правомірними дії працівників обласного управління захисту прав споживачів.

За словами начальника управління Івана Сороки, найбільше «лівих» товарів з'являється на ринках напередодні всенародних свят. Уже тепер деякі недобросовісні підприємці, як кажуть, репетирують збут неякісних, з простроченим терміном використання товарів. Бо знають: напередодні свята покупці все «підметуть». Для цього достатньо лише бодай на копійку знизити ціну.

Саме в такий час особливо зростає кількість порушень. Тому працівники управління також готуються до Нового року. Тільки по-своєму: у такі дні перевірки проводять щоденно. На превеликий жаль, продовжує співрозмовник, кількість порушень не зменшується і в решту місяців. Так, протягом третього кварталу ц. р. 15 разів вилучали з реалізації (на Центральному ринку міста і на оптовому по вулиці Папаніна) тверді сири, бринзу, мінеральну воду, навіть молоко, в якому виявили бактерії кишкової палички. Деякі підприємці, щоб замести сліди, вказують на етикетках реквізити взагалі неіснуючих фірм-виробників.

Тепер в управлінні готуються до перевірки автозаправних станцій. На одній з них у смт Теплик дійшли до того, що відпускали пальне «на око» (власника АЗС оштрафовано на суму 4800 гривень). Підставою для масової перевірки стало збільшення скарг водіїв на те, що заправники недоливають пальне.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Делікатес у балоні

Майже 50 кілограмів чорної ікри, розфасованої в 90 півкілограмових банок, виявили працівники контрольно-пропускного прикордонного пункту «Керч — Кубань». Експерти оцінили знахідку в 25 тисяч гривень. Власник контрабанди, яку перевозили в газовому балоні автомобілем «Фольксваген» з російськими номерами, дає свідчення правоохоронцям.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

БЛІЦОПИТУВАННЯ

Чи схвалюєте ви затвердження прожиткового мінімуму на минулорічній позначці (342 гривні)?

Ольга Миколаївна, 57 років, самотня пенсіонерка:

— Якби я відчувала це якось на собі, тоді могла б схвалювати або заперечувати що-небудь. Усе життя я пропрацювала вчителькою. На керівних посадах не була, тож пенсія невелика — 120 гривень. Звісно, мені ледве-ледве стає на їжу (якщо відверто, то я задля економії навіть чай п'ю без цукру). Вказана державою сума здається цілком достатньою. Та якби ті гроші відчувати у своїй кишені...

Володимир, 18 років, студент КПІ:

— 342 гривні для студента цілком пристойна сума. Особливо якщо зважити на мою нинішню стипендію — 44 гривні. Щоправда, деякі грошенята і продукти передають батьки. Іноді навіть вдається зекономити і сходити на якийсь концерт. Приміром, нещодавно приїжджав до нас гурт «Аліса», то я тиждень після його відвідин сидів на голодному пайку. Але в моєму віці це навіть «прикольно».

Тетяна, 45 років, домогосподарка:

— Хвалити Бога, мій чоловік непогано заробляє. Нам достатньо і на їжу, і на одяг, улітку можемо з'їздити й на відпочинок. Однак не знаю, як може людина вкластися у мізерні 342 гривні. Припустимо, на їжу так-сяк вистачить, але ж людині ще треба принаймні одягнутися, сплатити комунальні послуги. Не уявляю, як тут можна обійтися трьома з половиною сотнями.

Олег, 34 роки, менеджер:

— Усе було б непогано, якби люди реально оперували тим прожитковим мінімумом. Приміром, ми з дружиною обоє працюємо, тож якось ще викручуємося. Однак сльози навертаються, коли спілкуюся із своєю мамою, — людина все життя працювала, а тепер, якби не моя допомога, то, напевне, голодувала б, як більшість самотніх старéньких у містах. Думаю, нині не час підвищувати прожитковий мінімум. Краще «дотягнути» до його рівня мінімальну пенсію і зарплату. Звісно, тоді зростуть певні нормативні стягнення, але, крім порушників, усі були б задоволені.

Опитувала Надія ГОРБАТЮК.

Із контролером поводьтеся коректно

ЮРИСТИ РАДЯТЬ

Перевірка наявності проїзних документів у пасажирів має здійснюватися під час руху транспортного засобу. Контролер зобов'язаний пред'явити службове посвідчення і жетон з особистим номером. На вашу першу вимогу він зобов'язаний назвати своє прізвище, місце роботи та адресу підприємства.

Безквитковий проїзд є адміністративним правопорушенням і тягне накладення штрафу у двадцятикратному розмірі вартості проїзду. Окрім штрафу ви повинні сплатити й вартість проїзду. Стягнення за порушення Правил користування трамваєм і тролейбусом проводяться начальниками трамвайно-тролейбусних управлінь, депо, служб руху, а також контролерами на місці.

Після оформлення штрафу вам видається квитанція. Якщо ви відмовитеся його сплачувати, вас мають висадити на найближчій зупинці. Доставлення до органів внутрішніх справ, яким часто погрожують контролери, можливе лише у разі злісної непокори, тобто фізичного опору, образи або інших протиправних дій, що стосуються працівника транспорту.

До речі, Правила користування трамваєм і тролейбусом у містах України або витяги з них, а також адреси та телефони підприємств міськелектротранспорту мають вивішувати у салонах трамвая (тролейбуса) на видному та зручному для пасажирів місці.

КОРИСНІ ПОРАДИ

Вміння купувати — теж наука

Напевно, багато хто з нас похід по покупки уявляє як стихійне лихо: напередодні готують список необхідних речей, нервуються, сумніваючись, якій фірмі віддати перевагу. Можливо, наші поради допоможуть вам вдало придбати обновку без зайвого адреналіну.

Після того, як вибрали товар, можна, не оплачуючи, залишити його зберігатися на контролі (відкласти). Ви матимете час добре обміркувати — купувати обновки чи ні, може, варто порадитися з кимось по телефону. За загальним правилом товар притримують одну годину, але адміністрація крамниці може подвоїти цей термін. А якщо ви бажаєте придбати дорогу річ, то на ваше прохання її залишать до кінця робочого дня.

Вибравши товар, особливо у великих супермаркетах, не поспішайте одразу сплачувати за нього. Походіть ще магазином — можливо, ви просто не встояли перед спокусою, побачивши гарно оформлену вітрину, або вплив продавця-консультанта.

Багато хто напевно пам'ятає, скільки дрібничок виставлено біля каси: жуйка, льодяники, сигарети... Досить часто продавці, як частину здачі або замість неї, дають ці приємні «сюрпризи». Тоді як касиру заборонено пропонувати покупцеві якісь товари замість здачі. Окрім цього, також не можна вимагати, щоб покупець сам розмінював гроші.

ЦИФРИ І ФАКТИ

З початку року фахівці Головного Київського міського управління у справах захисту прав споживачів перевірили майже 49 тонн молокопродуктів (зокрема, 4,286 тонни масла коров'ячого). 89 відсотків товарів, які потрапили до поля зору інспекторів, знято з реалізації та забраковано. Мало не кожний третій узятий на лабораторні дослідження зразок не відповідав вимогам нормативних документів. Приміром, у перевіреному кефірі зафіксовано відхилення від стандартів за мікробіологічними показниками, а в селянському маслі не дотримано встановленої норми вмісту вологи та жиру. Майже в усій забракованій продукції виявлено бактерії групи кишкової палички.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Василь дивував Америку. А вона вражала його

ЛАУРЕАТ КОНКУРСУ «ГОЛОС УКРАЇНИ»

З цієї поїздки до Сполучених Штатів заслужений артист України, відомий кобзар-лірник, артист Чернігівського обласного філармонійного центру Василь НЕЧЕПА повернувся найбільш задоволений, водночас вражений і здивований. У нашій газеті вже повідомлялося про його перші виступи після гастролей за кордоном у рідному Чернігові. А невдовзі він завітав до нашої редакції. Привело його до нас нестримне бажання поділитися, як із добрими друзями, своїми новими враженнями. Річ у тім, що «Голос України» — це його газета, а він — наш. Адже Василь був дипломантом і одним із переможців конкурсу на визначення кращих співаків-вокалістів, котрий редакція проводила торік серед учасників творчих звітів областей, присвячених 10-й річниці незалежності України. Відтоді ми цікавимося, як живе, працює наш лауреат. У свою чергу, він також не забуває нас.

А тепер — наша розмова про його суперечливі враження від перебування у США. Та спершу — про приємне.

— В американському штаті Оклахома щодня визначають 10 найважливіших подій. І на 6—8-му місцях протягом шести місяців були мої виступи. Про це свідчать публікації в тамтешніх газетах. Визнання моїх виступів найважливішими подіями штату — ще не все. Я співав у коледжах, школах, будинках інвалідів штатів Оклахома, Арізона, Каліфорнія, зокрема міст Нью-арк, Сан-Франциско, Сакраменто, Фенікс. Найбільше — в університетах, в яких своїми концертами ввійшов практично до навчальних програм. А творчою програмою «Було колись в Україні» «читав лекції» студентам про нашу колишню козацьку державу, першу українську Конституцію Пилипа Орлика, про Тараса Шевченка. Мої пісні не лише викликали великий інтерес — для багатьох американських слухачів вони були справжнім відкриттям України. Про що не раз писали місцеві газети.

Відчував щиру вдячність слухачів за молитву «Ти плачеш, Господе?» Бо в ній — звернення Бога до людей бути розважливими, прохання уникати війн, тероризму. А після відомих подій у США ця тема стала надто важливою і близькою для більшості громадян цієї країни.

— Вони добре розуміли ваші пісні без перекладу?

— Їм допомагала моя донька Тетяна, яка робила синхронний переклад текстів і за потреби коментувала їх.

— Окрім неї, ще хтось сприяв в організації ваших концертів-лекцій?

— Викладачі університетів, а особливо — місіонерка Руш, віце-губернатор штату Оклахома Мері Фаллін, яка запросила мене на засідання уряду штату. До речі, вона має право на два голоси. І в разі рівності позицій під час прийняття складних рішень її голос буває вирішальним.

— Василю, яке ваше загальне враження про сьогоднішні Сполучені Штати?

— Це була моя не перша поїздка до цієї країни. Але цього разу не лише захоплювався побаченим, а й уважніше вдивлявся, вслуховувся в усе і, знаєте, гостріше відчув те, чого не помічав раніше.

Моє враження про нинішні Сполучені Штати Америки? Це надто різноманітна і контрастна країна дуже багатих й дуже бідних людей. Добре помітно: темношкіре населення дедалі більше витісняє білих. А окремі житлові мікрорайони міст є надто небезпечними для білих — увечері краще там не ходити. В Чикаго, приміром, кожну ніч стріляють...

Я бачив величезні групи бомжів, безробітних, які живуть на вулиці просто неба, сплять де завгодно.

Здивували нові порядки там. В офісах заборонено палити. За найдрібніше порушення, скажімо, розпиття спиртних напоїв у недозволених місцях, появу в нетверезому стані поліцейські одягають автоматичні браслети на руки — і... арешт.

І найприкріше відчуття викликала доля українців, які там давно мешкають. Болісно казати, але вони й на чужині чубляться між собою: перебувають у стані постійних «війн» — політичних, релігійних. Ділять між собою церкви, віри. І... зникають. Я був у Нью-арку (біля Нью-Йорка) в 1990 році і навіть допомагав вантажити гуманітарну допомогу Україні на наш «Руслан». Тоді в цьому місті проживали сотні українців, нині лишилося кілька десятків. Старенькі помирають, а молоді роз'їжджаються. Їхні діти не вивчають свою мову і розчиняються в американському просторі.

— А чи траплялися наші співвітчизники, котрі виїхали туди на заробітки? Як їм там живеться?

— Таких непривітно зустрічають передусім українці, які там давно вже живуть. Вони їм кажуть: «Ми змушені були виїхати з України, а чого ви кидаєте свою Вітчизну?» Прибульці пояснюють, і часто між ними виникають суперечки, сварки. Але найболісніше враження, коли бачиш наших лікарів, науковців, артистів, що соромляться показувати свої руки. Бо вони ремонтують дороги, дахи, виконують різну найважчу роботу. Зустрів там навіть одного лаурета міжнародного конкурсу. Не буду називати прізвище, але вигляд і духовний стан його жахливі. До речі, всі наші заробітчани там навіть не другосортні. Вони на четвертому місці, після темношкірих. Багато з моїх колег-митців і всіх інших заробітчан сплять і мріють, коли врешті-решт повернуться в Україну.

— Василю, під час концертів дома розповідаєте своїм слухачам про побачене в Америці?

— Так, наші люди повинні знати правду про закордон і краще цінувати те, що ми маємо, ліпше працювати, аби скоріше розбудувати власну заможну державу.

— А в Америку ще поїдете?

— У мене є домовленість про гастролі з культурним центром у Чикаго. Вже надійшло запрошення з одного із університетів Сан-Франциско. Можливо, на початку наступного року вдасться туди поїхати.

— І знову лекції-пісні?

— Так. Нам, українцям, є чим пишатися, є що показувати і чим дивувати світ. І це треба робити.

— Дякую, Василю, за інтерв'ю. Успішних вам гастролей, щирих та зацікавлених слухачів! Вірю, що після поїздки знову завітаєте до нашої редакції.

— Неодмінно й негайно. А якщо трапиться творча безвихідь, то в Чернігові також є що ремонтувати...*(Сміється).*

Розмову вів Яків ГАЛЬЧЕНКО.

P.S. Уже коли цей матеріал був підготовлений до друку, до редакції знову завітав Василь Нечепа. Приніс показати перший компакт-диск під назвою «Було колись в Україні». До нього ввійшли українські народні пісні з його моновиставу.

«... Народ називає таких величних співців, як Василь Нечепа, «людьми божими», — підкреслив у своїй передмові до цього видання директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка НАН України, академік НАН України Микола Жулинський. Добрі відгуки висловили також голова Всеукраїнського товариства Нестора Махна Анатолій Єрмак та член цього товариства, академік Юрій Шилов.

Я — ПІДПРИЄМЕЦЬ

Місцезнаходження суб'єкта підприємницької діяльності

Останні публікації нашої рубрики від теоретичних порад перейшли до більш практичних, і якщо наш читач поставив за мету започаткувати свою справу, то вже в курсі, як формується статутний фонд та як відкрити тимчасовий рахунок для його формування. Ці дві процедури є складовою дореєстраційного етапу процесу створення та державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності. Але дореєстраційний етап включає ще кілька істотних моментів. Це підготовка статутних документів та нотаріальне їх засвідчення, а також визначення місцезнаходження майбутнього суб'єкта підприємницької діяльності.

Про останнє сьогодні і йтиметься. Згідно з п. 4 Положення про державну реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 25.05.98 р. № 740, місцезнаходженням суб'єкта підприємницької діяльності — юридичної особи на дату державної реєстрації може бути місцезнаходження (місце проживання) одного із засновників або місцезнаходження за іншою адресою, що підтверджується договором, який передбачає передачу засновнику у власність або користування приміщення, частини приміщення (договір купівлі-продажу, міни, дарування, оренди, лізингу, безкоштовного користування майном, про спільну діяльність, установчий договір і т. п.).

Здається, варіантів підтвердити місцезнаходження дуже багато, та є кілька але. Так, відповідно до п. 3 ст. 2 Закону «Про лізинг» не можуть бути об'єктами лізингу об'єкти, визначені у статті 4 Закону України «Про оренду державного майна», а саме «нерухоме майно (будівлі, споруди, приміщення)», якщо воно має статус державного. Також не можуть бути учасниками договору про сумісну діяльність громадяни й організації (частина третя ст. 430 ЦК).

Для товариства з обмеженою відповідальністю ідеальним варіантом може бути, якщо один із засновників передасть як внесок у статутний фонд товариства будівлю, споруду чи приміщення, за яким воно і зареєструється.

Ще один вихід із ситуації, якщо вдасться знайти надійного орендодавця, з яким ви після реєстрації підприємства зможете укласти договір оренди, оскільки до реєстрації це може бути лише угода про намір укласти договір оренди.

Можна, звичайно, скористатися іншим варіантом, зареєструватися за місцем проживання одного із засновників. Але як бути, якщо не влаштовує жоден з описаних варіантів?

Ось тут і виникають терміни, які часто використовуються в побуті як юридична та фактична адреси. Юридична адреса — це місцезнаходження постійно діючого органу юридичної особи, вказане в його засновницьких документах і у свідоцтві про державну реєстрацію. Фактична адреса — це місцезнаходження суб'єкта підприємницької діяльності (або його структурних одиниць), за яким він здійснює господарську діяльність. На сьогодні в законодавстві немає суворої вимоги щодо того, щоб підприємство знаходилося і здійснювало діяльність виключно за своєю юридичною адресою.

Суть поняття «юридична адреса» полягає в тому, що власник приміщення надає вам можливість зареєструвати свою організацію за адресою цього приміщення. Зазвичай юридичні адреси нині оформляються договором про надання послуг (по суті, договір оренди). Фактично ніяке місце в оренду не надається, а, як правило, лише надається право посилатися на цю адресу та отримувати за нею кореспонденцію. Але, як показує практика, якщо підприємство здійснює господарську діяльність за фактичною адресою, то її слід повідомити в письмовій формі контролюючим органам. Таку саме вимогу ставить і власник юридичної адреси на випадок, якщо за цією адресою звернуться контролюючі органи з перевіркою вашого підприємства. Крім того, якщо за юридичною адресою підприємства (або його постійно діючий орган) не знаходиться і даних про його фактичне місцезнаходження податкові органи не мають, останні згідно з пп. 4.3.1 Закону України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» можуть застосувати непрямий метод визначення податкового зобов'язання.

Є, звичайно, в «юридичної адреси» і плюси: можливість вибору податкової інспекції для реєстрації організації; відсутня необхідність в оренді приміщення заради місцезнаходження, вказаного в установчих документах.

Проте хочу наголосити, що юридичну адресу має сенс використовувати тільки на початковому етапі діяльності підприємства. В подальшому, після того, як у організації з'явиться приміщення (у власності або за довгостроковим договором оренди), доцільно привести ситуацію з місцезнаходженням у відповідність із чинним законодавством.

Марина КОВАЛЬЧУК.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульвар Т. Г. Шевченка, 307) порушив справу № 08/5104 про банкрутство Дочірнього підприємства «Уманьпромбаза» (20300, м. Умань, вул. Енергетична, 1, р/р 26007301885030 в Уманському відділенні ПІБ, МФО 354381, код 01267254).

Розпорядником майна призначено ліцензованого господарського керуючого Коваленка Григорія Володимировича (18000, м. Черкаси, вул. Благовісна, 299, кв. 55, тел. 63-44-76).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

***Інститут м'ясного скотарства УААН** приєднано до Інституту розведення і генетики тварин УААН з правонаступництвом останнього.*

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 19.11.2002 року по справі № 4577/2-19 визнав банкрутом приватне сільськогосподарське підприємство «Україна», ЄДРПОУ 30739223 (с. Сеньківе, Куп'янський р-н, Харківська обл., 63700) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор Івлєва Н. А. (ліц. № 250463 від 18.04.2002 р., т. (057) 712-75-48).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Топ-трайд», код ЄДРПОУ 23789384, поштова адреса: 69006, м. Запоріжжя, вул. Рекордна, 2; р/р 26000002077001 в ВАТ КБ «Причорномор'я», м. Дніпропетровськ, МФО 306759, справа № 5/6/285 (02).

Розпорядник майна: Буряк Ігор Валерійович (ліцензія арбітражного керуючого № 249531 від 19.12.2001 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікуваня оголошення.

Передплатникам «Голосу» — призи газети.

Вінницька область

1. Набір друкованої продукції видавництва «Книга-Вега»

Королюк В. Г. — Чернівецький р-н, с. Букатинка.

2. Лікувальний бальзам «Біолік»

Карман Леонід Васильович — Бершадський р-н, с. Баланівка.

3. Сувенірна ювілейна монета

Карпенко Віктор Миколайович — м. Вінниця, вул. Червоноармійська.

По виграші звертатися: Вінниця, Хмельницьке шосе, 7, кім. 1211, Скрипник Віктор Степанович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0432-32-40-16.

Волинська область

1. Меблі (вітальня)

Завгородній Георгій Васильович — м. Луцьк, пр-т Волі.

2. Макаронні вироби — Луцьке ПІІ «Боніта»

Киричук Мефодій — Локачинський р-н, с. Дороги-ничі.

3. Мінеральна вода «Йоданка Павлівська» — від ВАТ «Павлівський пивзавод»

Крук Омелян Іванович — Маневицький р-н, смт Колки, вул. Центральна.

4. Пиво від ВАТ «Луцький пивзавод»

Доценко Микола Олексійович — Рожищенський р-н, с. Любче.

5. Комплект одягу ВАТ «Волинь»

Писачук Василь Микитович — Шацький р-н, с. Піща.

По виграші звертатися: Луцьк, Київський майдан, 9, приміщення обласної ради, кабінет № 108, власний кореспондент "ГУ" Жижара Роман Зиновійович, тел.8-03322-4-71-95.

Дніпропетровська область

1. Сорочка чоловіча Дніпропетровського швейного об'єднання «Славутич»

Болотников Федір Павлович — м. Павлоград, вул. Ленінградська.

Середа Анатолій Макарович — Апостолівський р-н, Цементний завод.

2. Бібліотечка книг видавництва «Січ»

Мартинюк Ольга Гаврилівна — м. Жовті Води, пр. Східний.

По виграші звертатися: Дніпропетровськ, Нечипоренко Микола Миколайович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0562-68-46-34.

Донецька область

1. Курси лікування і діагностики в Госпіталі Сітько МРТ

Дідушок Петро Володимирович — м. Донецьк, вул. Щетиніна.

Кучерук Іван Федорович — м. Маріуполь, пр-т Металургів.

Мішкевич Йосип Антонович — м. Горлівка, вул. Крюківська.

Сабіна Данило Дмитрович — м. Макіївка, вул. Островського.

2. Комплект книг на кримінальну тематику ТОВ «Юрпрес»

Грицай Віктор Іванович — Красноармійський р-н, с. Іванівка.

Кичик Анастас Георгійович — м. Дебальцеве, с. Миронівський.

Гузенков В. К. — Волноваський р-н, с. Октябрське.

Волков Леонід Дмитрович — м. Слов'янськ, пр. Франка.

По виграші звертатися: Донецьк, Кущ Ліна Володимирівна, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0622-94-08-61.

Житомирська область

1. Радіоприймач 10-діапазонний «WAXIBA»

Береговий М. І. — м. Житомир, вул. Адмірала Щасного.

2. Годинник наручний чоловічий

Харчук Василь Антонович — Любарський р-н, с. Стара Чортория.

Широкоступ Аріон Дмитрович — Новоград-Волинський р-н, с. Наталівка.

Грень Костянтин Юхимович — Овруцький р-н, с. Павловичі.

Лось І. Т. — Малинський р-н, п/в Ксаверів, с. Савлуки.

3. Набір кришталевих бокалів

Вольська С. І. — Володарсько-Волинський р-н, с. Р -Шляхова.

Костінська Галина Андріївна — Баранівський р-н, смт Довбиш, вул. Транспортна.

4. Книги детективної тематики

Шамрай Дмитро Арсентійович — смт Дзержинськ, вул. Суворова.

Скуратовський Г. І. — м. Малин, вул. Дорошок.

Нечипоренко Трохим Тимофійович — Володарсько-Волинський р-н, смт Нова Борова, вул. Кошового.

По виграші звертатися: Житомир, майдан Рад, 12, редакція газети «Житомирщина», 2-й поверх, кабінет 234, Кавун Олексій Дем'янович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0412-22-08-57, 22-99-70.

Закарпатська область

1. Упаковка лікувальної мінеральної води «Лужанська-7»

Субота Анастасія Василівна — Міжгірський р-н, с. Синевир.

Фасоля П. Г. — смт Великий Березний, вул. Шевченка.

2. Фірмова чоловіча майка «Мукачівської трикотажної фабрики «Мрія»

Осташ Іван Юрійович — Рахівський р-н, с. Верхнє Водяне.

3. Комплект чоловічої білизни

Бігар Дмитро Михайлович — Міжгірський р-н, с. Річка.

4. Збірка поезій «Тиса камінь обтесала» Василя Густі

Спирина Маргарита Олексіївна — м. Мукачеве, вул. Московська.

5. Набір вин Іршавського заводу продтоварів

Міщенко Г. Я. — м. Тячів, вул. Вайди.

По виграші звертатися: Ужгород, вул. Вавілова, 8, Гудзоватий Іван Степанович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-03126-17-3-82.

Запорізька область

1. Набір каструль (п'ять предметів)

Святун Олексій Васильович — Токмацький р-н, с. Лугівка.

2. Годинник настільний у комплекті з барометром та термометром

Гатилов Тит Никифорович — м. Оріхів, вул. Тімірязєва.

3. Набір керамічного посуду (шість предметів)

Іванчук Любов — Чернігівський р-н, с. Новополтавка.

4. Портативний радіоприймач

Скугаревський Володимир Парфенович — Якимівський р-н, с. Радивонівка.

5. Бібліотечка художньої літератури

Мукомел Василь Дмитрович — м. Запоріжжя, вул. Бочарова.

По виграші звертатися: Запоріжжя, пр-т Леніна, 164, кім. 620, Абліцов Олександр Іванович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0612-39-04-90.

Івано-Франківська область

1. Пальто дитяче

Возьний Роман — Городенківський р-н, с. Дубка.

2. Шкільний костюм для дівчинки

Футумайчук Петро Васильович — Коломийський р-н, с. Кропивище.

3. Чоловіча хутряна шапка

Бордун Василь Ілліч — м. Снятин, вул. Заводська.

4. Шапка дитяча з кроля

Янчишин Антон — м. Калуш, пр. Л. Українки.

5. Прикраси зі срібла

Солтан Олена Олександрівна — м. Івано-Франківськ, вул. Лермонтова.

Кащак Віра Богданівна — Калуський р-н, смт Войнилів, вул. Шевченка.

6. Книжки видавництва «Каменяр»

Стефанишин Володимир — смт Рожнятів, вул. Б. Хмельницького.

По виграші звертатися: Львів, власний кореспондент «ГУ» Теленчі Оксана Євгенівна, тел. 8-0322-34-02-27.

Київ

1. Футбольний м'яч

Кириченко Іван Васильович — вул. Зої Гайдай, 3-а.

Філіппенко Галина Павлівна — вул. М. Цвєтаєвої, 16-в.

Шевченко Тарас Федотович — Тбіліський пр-т, 3-а.

Кисель Григорій Миколайович — вул. Ревуцького, 11-г.

2. Оздоровчий курс лікування методом пневмовакуумтерапії у Київському медичному центрі «Ітомедсервіс»

Пилипенко Роман Єлісейович — вул. Білицька, 56-а.

Київська область

1. Набір махрових рушників

Борис Ілля Онуфрійович — м. Сквира, вул. Шевченка.

Ходак Панас Гордійович — Макарівський р-н, с. Козичанка.

2. Ваги підлогові

Олексієнко Анатолій Антонович — Києво-Святошинський р-н, с. Малютянка.

3. Водоочисний фільтр

Дорошенко Катерина Дмитрівна — м. Фастів, вул. Соборна.

Виграш можна отримати в редакції. Запитувати відділ листів, тел. 8-044-441-89-63.

Кіровоградська область

1. Радіоприймач

Поштарук Іван Онисимович — Гайворонський р-н, с. Чемерпіль.

2. Кавовий сервіз

Білан Олександр Семенович — Новомиргородський р-н, смт Капітанівка, пр. Смілянський.

3. Настінний годинник

Жаботинський Григорій Якимович — смт Олександрівка, пр. Комсомольський.

4. Електричний ліхтарик

Сорокін Олександр Кирилович — м. Світловодськ, вул. Леніна.

5. Фен з насадками

Іващенко Іван Іванович — Олександрійський р-н, с. Приютівка, Цукрозавод.

По виграші звертатися: Кіровоград, вул. Дзержинського, 82/40, готель «Україна», 5-й поверх, кім. 502, редакція «Вечірньої газети», Бондар Олег Микитович, власний кореспондент «ГУ», тел.8-0522-24-06-45. Тел. для довідок 24-07-75.

Автономна Республіка Крим

1. Набір виробів макаронної фабрики

Макаренко Павло Іванович — Ленінський р-н, с. Завітне.

Смолин М. — Сакський р-н, с. Наташине.

Соловей Іван Петрович — Нижньогірський р-н, с. Новогригорівка.

2. Набір вин від Бахчисарайського винзаводу «Фонтан»

Антоненко Алла Василівна — Красноперекопський р-н, с. Перекоп.

Ковиньова Марія Якимівна — м. Євпаторія, вул. Перекопська.

Дмитренко Борис Іванович — м. Феодосія, с. Приморський-1.

3. Подарунковий набір Сімферопольської кондитерської фабрики

Журавльов Євген Миколайович — м. Алушта, вул. 60 років СРСР.

Піхота Світлана Миколаївна — Бахчисарайський р-н, с. Панкове.

Терлецький Іван Павлович — Красноперекопський р-н, с. Красноармійське.

4. Солодкий набір ВАТ «Алуштинської харчосмакової фабрики»

Трайстор Іван Андрійович — м. Керч, вул. Шлагбаумська.

Галлямов В. М. — Ленінський р-н, смт Багерове, вул. Азовська.

Маркович Павло Олександрович — Кіровський р-н, с. Ярке Поле.

5. Подарунковий набір парфумерної продукції

Філонова Софія Максимівна — м. Судак, вул. Спендіарова.

Данько Федір Герасимович — м. Севастополь, вул. Леніна.

Гордієнко Віра Кузьмівна — Сімферопольський р-н, смт Гвардійське, вул. Алейна.

Кривицький Микола Володимирович — Джанкойський р-н, с. Розкішне.

Міхалевський Олександр Антонович — смт Совєтський, вул. Паркова.

По виграші звертатися: Сімферополь, Хоменко Віктор Васильович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0652-22-33-23.

Луганська область

1. Продуктовий набір від ЗАТ «Сільськогосподарська фірма «Агротон» (борошно та макаронні вироби)

Васильєва Олександра Іванівна — Сватівський р-н, с. Гончарівка.

Шуть Микола Петрович — м. Ровеньки, к-л Шахтарський.

Павлов Микола Тихонович — м. Сєверодонецьк, вул. Гагаріна.

Ставицький Олександр Іванович — Білокуракинський р-н, с. Курячівка.

По виграші звертатися: Луганськ, вул. Лермонтова, 1-б, кім. 516, корпункт «ГУ» Антипова Алла Павлівна, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0642-53-15-77.

Львівська область

1. Пальто дитяче

Галавін Т. П. — Пустомитівський р-н, с. Холодновітка.

Джолос Людмила Михайлівна — Жовківський р-н, м. Рава-Руська, вул. Двірцева.

2. Шкільний костюм для дівчинки

Борух Ганна Юріївна — Бродівський р-н, с. Попівці.

3. Чоловіча хутряна шапка

Дикий Петро Миколайович — Мостиський р-н, м. Судова Вишня, вул. Шевченка.

4. Шапка дитяча з кроля

Дзидзан І. Я. — Сокальський р-н, с. Тудорковичі.

5. Книжки видавництва «Каменяр»

Задвірний Гнат Пилипович — Золочівський р-н, с. Скварява.

6. Прикраси зі срібла

Магерський Микола Володимирович — Львів, вул. Тролейбусна.

По виграші звертатися: Львів, власний кореспондент «ГУ» Теленчі Оксана Євгенівна, тел. 8-0322-34-02-27.

Миколаївська область

1. Парфумерно-косметичний набір комбінату «Алые паруса»

Завірюха Іван Карпович — Новоодеський р-н, с. Червоноволодимирівка.

Зеленюк Іван Степанович — Кривоозерський р-н, с. Тридуби.

Зинич Ганна Макарівна — Веселинівський р-н, с. Олексіївка.

2. Кондитерсько-продуктовий набір ВАТ «Нектар»

Белан Сергій Петрович — Єланецький р-н, с. Возсіятське.

Затирко Михайло Антипович — Жовтневий р-н, с. Пересадівка.

Дудник А. Г. — Первомайський р-н, с. Синюхин Брід.

По виграші звертатися: Миколаїв, Романюк Анатолій Леонідович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0512-42-63-11.

Одеська область

1. Набір посуду «Каліпсо»

Понда Інна Костянтинівна — м. Ізмаїл, с. Бурлаченко.

2. Набір інструментів сантехніка

Міхненко Леонтій Петрович — смт Комінтернівське, вул. Ювілейна.

3. Набір емальованих мисок

Долішній Ярослав Іванович — м. Фрунзівка, вул. 1 Травня.

4. Каструля і кружка емальовані

Токар Ніна Сергіївна — Арцизький р-н, с. Павлівка.

5. Замок дверний

ХабибулінаРіта — м. Арциз, вул. Будівельників.

6. Замок гаражний

Котенко Вадим Гнатович — м. Ізмаїл, вул. Пушкіна.

7. Бібліотечка сучасного детективу

Бубнов Микола Іванович — м. Березівка, вул. Леніна.

Беспʼятий Іван Юхимович — Одеса, вул. Куниці.

По виграші звертатися: Одеса, Воротнюк Георгій Федорович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-048-733-70-21

Полтавська область

1. 50 гривень*

Суботін В'ячеслав Михайлович — смт Нові Санжари, пр. Ювілейний.

Степан Михайло Семенович — Зіньківський р-н, Першотравнева с/р, с. Велика Пожарня.

Соломащенко Іван Васильович — Великобагачанський р-н, с. Пушкареве.

Маслова Марія Василівна — Кобеляцький р-н, Підгорянська с/р.

Шаршонь Петро Михайлович — м. Карлівка, вул. Торгова.

Агронович Я. Б. — м. Лохвиця, вул. Ватутіна.

Сухомлин Микола Дмитрович — смт Велика Багачка, вул. Колгоспна.

Куликов Анатолій Васильович — м. Миргород, вул. Депутатська.

Тальчик Іван Васильович — Лубенський р-н, с. Карпилівка.

Васько Іван — м. Пирятин, вул. Київська.

2. Ящик полтавського пива

Целованський Святослав Олександрович — смт Машівка, вул. Щорса.

Нечипоренко Данило Петрович — м. Кременчук, пр. 5-й Індустріальний.

Маловік Раїса Онисимівна — Кобеляцький р-н, с. Світлогірське.

Лебединець М. Г. — м. Миргород, вул. Єрківська.

Любченко Іван Улянович — м. Полтава, Соборний Майдан, 16.

3. Сувенір з дерева*

Лещенко Василь Іванович — Зіньківський р-н, Покровська с/р, с. Галійка.

Пенкрат Олександр Іванович — Лохвицький р-н, м. Червонозаводське, вул. Радянська.

Сокуренко Василь В. — Гребінківський р-н, с. Григорівка.

Горбенко Григорій Якович — Глобинський р-н, с. Заможне.

Ткаченко Дмитро Федорович — м. Зіньків, вул. Дзержинського.

4. Книжка від полтавського автора

Дорогобід Іван Антонович — смт Котельва, вул. Леніна.

Катрич Іван Семенович — Лубенський р-н, с. Мацківці.

Рум'янцева Олександра Михайлівна — м. Полтава, б-р Маршала Конєва.

Деркач Вільям Андрійович — Зіньківський р-н, смт Опішня, вул. Грицюти.

Капленко Наталя Валеріївна — Шишацький р-н, с. Воскобійники.

Абраменко Анатолій Іванович — Козельщинський р-н, смт Нова Галещина.

Матюха Микола Федорович — Лохвицький р-н, с. Млини.

Стрілець Микола Васильович — Оржицький р-н, Сазонівська с/р, с. Кандибівка.

Швед Григорій Іванович — м. Комсомольськ, вул. Гірників.

Миколаєнко Петро Остапович — Великобагачанський р-н, с. Остап'є.

5. Електропристрій полтавського заводу «Електромотор»

Онищенко Григорій Миколайович — м. Полтава, вул. Куйбишева.

Павленко Дмитро Олександрович — смт Чутове, вул. Жовтнева.

По виграші звертатися: м. Полтава, Гринь Григорій Федосійович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0532-56-50-58.

Виграші, позначені*, надійдуть поштою після пред'явлення передбачених умовами конкурсу довідок.

Рівненська область

1. Ящик сірників

Мельник Іван Михайлович — Зарічненський р-н, с. Млинок.

2. Набір майонезів від ВАТ «Костопільський завод продтоварів» (торгова марка «Родина»)

Тарасюк Петро Васильович — Зарічненський р-н, с. Морочне.

3. Шоколадні цукерки від ВАТ «Костопільський завод продтоварів» (торгова марка «Родина»)

Каретніков Василь Лазарович — м. Дубно, вул. Купала.

Жук Юрій Адамович — Дубровицький р-н, с. Висоцьк.

Зобенко Марія Степанівна — м. Здолбунів, вул. Приходько.

Ушакова Параска Денисівна — Костопільський р-н, с. Майдан.

Наумець Іван Антонович — Корецький р-н, с. Річки.

Алконова Надія Петрівна — Острозький р-н, с. Оженин.

Довгалець Валентина Федорівна — Гощанський р-н, с. Пустомити.

Мазепа Михайло Филимонович — м. Березне, вул. Миру.

Вітаємо переможців лотереї «ГУ»!

Дякуємо і вітаємо!

Тесля Микола Никанорович — м. Кузнецовськ, м-н Бегми.

Собко Валентина Михайлівна — смт Демидівка, вул. 17-го Вересня.

4. Набір декоративних ложок від Рокитнівського держлісгоспу

Боликанова Галина Андріївна — м. Острог, вул. І. Федорова.

5. Бібліотечка книжок Віктора Мазаного — від автора

Шило Євген Павлович — м. Рівне, вул. Заньковецької.

Міхеєва Раїса Василівна — Володимирецький р-н, с. Степангород.

Єремейчук Микола Степанович — Рокитнівський р-н, с. Борове.

По виграші звертатися: м. Рівне, Юркова Олександра Давидівна, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0362-28-65-87.

Сумська область

1. Праски ВАТ Тростянецького заводу «Електропобутприлад»

Жаден Фросина П. — м. Путивль, вул. Комсомольська.

Марцьоха Харитон Харитонович — м. Конотоп, вул. Клубна.

Вертинська Поліна Іванівна — м. Суми, вул. Привокзальна, 13.

Кулик Дмитро Макарович — Глухівський р-н, с. Слоут.

Кадуріна Антоніна Іванівна — Путивльський р-н, с. Вощинине.

Гнитий Матвій Матвійович — м. Охтирка, вул. Береста.

Белявцев Дмитро Григорович — смт Велика Писарівка, вул. Чапаєва.

Бала Михайло Андрійович — Великописарівський р-н, смт Кириківка.

По виграші звертатися: м. Суми, Жмурков Владислав Рішардович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0542-36-61-00.

Тернопільська область

1. Постільна білизна

Дмитрієв В. П. — Теребовлянський р-н, с. Буданів.

Філіпчук Валентина Андріївна — м. Борщів, вул. Грушевського.

2. Сервіз фарфоровий

Фейло Захар Іванович — Гусятинський р-н, м. Копичинці, вул. Б. Хмельницького.

Гнатюк Уляна М. — Лановецький р-н, с. Якимівці.

3. Світильники

Карцев Василь Тимофійович — м. Тернопіль, вул. Живова.

Дідух Оксана Василівна — м. Бучач, вул. Лисенка.

Мулик Олена Андріївна — Гусятинський р-н, с. Новосілка.

Байрак Зиновій Михайлович — Чортківський р-н, с. Шманьківці.

По виграші телефонувати представникові «ГУ»: 8-0352-23-54-66.

Харківська область

1. Продовольчі набори від харківської облспоживспілки

Курлян Яків Григорович — м. Ізюм, пр. Толстого.

Бирюк Клавдія Пудівна — м. Чугуїв, вул. Басейна.

Дудник Михайло Петрович — м. Первомайський, 3-й м-н.

Цимбал Владислав Володимирович — м. Нова Водолага, вул. Петровського.

Каргіна Зінаїда Миколаївна — м. Лозова, 1-й м-н.

Маслова Дарія Іванівна — м. Красноград, вул. 19 Вересня.

Попакало Іван Сергійович — м. Дергачі, вул. Семафорна.

Диков Олександр Миколайович — Барвінківський р-н, с. Африканівка.

Толмач Григорій Іванович — м. Балаклія, пр. Серпуховський.

Кириленко С. С. — Богодухівський р-н, п/в Улянівка.

2. Вовняні вироби акціонерного товариства «Харківвовна»

Гура Василь Митрофанович — м. Харків, вул. Плеханівська.

Чорний Володимир Петрович — Сахновщинський р-н, с. Новодмитрівка.

Тертишний Федір Карпович — Кегичівський р-н, с. Мажарка.

Філіп'єв Андрій Іванович — Зміївський р-н, с. Геніївка.

Вовк Віра Михайлівна — Близнюківський р-н, с. Новоукраїнка.

3. Товари народного споживання від харківських підприємств

Скляр Віктор Миколайович — Краснокутський р-н, с. Пархомівка.

Статинова М. В. — с. Покотилівка, вул. Інтернаціональна.

Юдіна Марта Сергіївна — м. Куп'янськ, пр. Шкільний.

Романенко Іван Федорович — Дворічанський р-н, с. Обухівка.

Швайка Геннадій Федорович — Вовчанський р-н, с. Революційне.

По виграші звертатися: м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, кім. 388, Косий Микола Іванович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0572-47-41-53.

Херсонська область

1. Кавоварка автомобільна

Іконніков Микола Якович — м. Берислав, вул. Першого Травня.

Фруль Василь Андрійович — м. Велика Олександрівка, вул. Вільна.

2. Вироби Херсонської кондитерської фабрики

Губарєв Іван Костянтинович — Нижньосірогозький р-н, с. Нижні Торгаї.

Миронець П. Т. — Горностаївський р-н, смт Горностаївка, вул. Шевченка.

Ляхович Йосип Іванович — смт Каланчак, вул. Каліліна.

Рябов Петро Омелянович — смт Велика Лепетиха, вул. Щорса.

Михальчевський Семен Іванович — м. Скадовськ, вул. Гагаріна.

Фесик А. В. — Новотроїцький р-н, с. Сиваське.

Жабокрицька О. П. — м. Верхній Рогачик, вул. Корбута.

Чернов Михайло Павлович — Високопільський р-н, с. Кочубеївка.

Тацоха Василь Петрович — Іванівський р-н, с. Першотравневе.

Нежура Микола Дем'янович — Чаплинський р-н, с. Преображенка.

3. Набори чеської біжутерії

Димитрова Ольга Володимирівна — Новотроїцький р-н, с. Василівка.

Милосердов Антон А. — Генічеський р-н, с. Новий Азов.

4. Вироби з художнього литва Херсонського комбайнового заводу

Маслівець Ірина Федорівна — м. Цюрупинськ, вул. Артилерійська.

5. Обігрівачі Бериславського машинобудівного заводу

Кулик С. І. — Херсон, пр-т 200-річчя Херсона.

Глотов Дмитро Ілліч — Білозерський р-н, п/в Томина Балка.

Горєвий Євген Петрович — Бериславський р-н, с. В. Бургунка.

6. Набір плавлених сирів від Новокаховського заводу

Зарудна Г. М. — м. Херсон, вул. Дніпровська.

Шешеня Л. П. — м. Каховка, вул. Будівельників.

Дяченко Григорій Федотович — м. Нова Каховка, вул. Октябрська.

По виграші звертатися: м. Херсон, проспект Ушакова, 47, каб. 418, Брусилова Алла Георгіївна, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0552-26-36-32.

Хмельницька область

1. Фотоапарат «SKINA»

Дзьобан Антон Демидович — Волочиський р-н, с. Дзеленці.

Панасюк Микола Петрович — Новоушицький р-н, с. Ставчани.

Пшенична Ніна Панасівна — Чемеровецький р-н, с. Теремківці.

Гонтар Сафрон Арсентійович — м. Красилів, вул. Кутузова.

По виграші звертатися: м. Хмельницький, Василашко Михайло Федорович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0382-72-06-53.

Кам'янець-Подільський район

1. Електроплита однокомфоркова

Носковська Антоніна Володимирівна — с. Смотрич.

2. Електроплита двокомфоркова

Чорний Арсен Васильович — м. Кам'янець-Подільський, вул. Гагенмейстера.

3. Жарочна шафа

Буяновська Валентина Петрівна — м. Кам'янець-Подільський, вул. Папаніна.

4. Електрочайник

Лубко Василь Никифорович — с. Вербка.

5. Електрорадіатор

Пастухов Петро Сергійович — м. Кам'янець-Подільський, вул. Шевченка.

6. Продуктовий набір Кам'янець-Подільського комбінату хлібопродуктів

Білик Іван Іванович — с. Дерев'яни.

7. Одноденна екскурсія по Кам'янцю-Подільському

Кормилецький Михайло Іванович — м. Кам'янець-Подільський, вул. М. Годованця.

8. Набір твердих сирів

Мороз Василина Олександрівна — м. Кам'янець-Подільський, вул. Тимірязєва.

9. Набір м'ясопродуктів

Фльорко Микола Афанасійович — с. Кізя.

10. Набір канцтоварів

Атаманчук Михайло І. — с. Слобідка-Рихтівська.

По виграші звертатися: м. Кам'янець-Подільський, Шпильова Віра Филимонівна, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-03849-3-64-34

Черкаська область

1. Мішок борошна

Павлов Анатолій Іванович — м. Звенигородка, вул. Кримського.

2. Набір санітарно-гігієнічних засобів

Бублик Олександра Яківна — Драбівський р-н, с. Левченкове.

3. Набір консервованої продукції

Сажієнко Іван Афонович — Христинівський р-н, с. Кузьмина Гребля.

4. Набір молочної продукції

Нагурна Марія Олександрівна — м. Сміла, вул. Достоєвського.

По виграші звертатися: м. Черкаси, бул. Шевченка, 185, кім. 139, Титаренко Лідія Іванівна, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0472-47-12-87.

Чернівецька область

1. Чоботи гумові на поліуретановій підошві

Циганеску Зиновій Миколайович — Новоселицький р-н, с. Тарасівці.

2. Чоботи гумові господарські

Орза Любов Іванівна — Заставнівський р-н, с. Репужинці.

3. Набір свічок автомобільних

Бабюк Микола Семенович — Кіцманський р-н, с. Ошихліби.

4. Стілець з плюшевою оббивкою

Іванова Тетяна Федорівна — м. Чернівці, пр. Незалежності.

5. Набір шоколадних цукерок та печива від Чернівецької кондитерської фірми «Буковинка»

Дмитрієв Дмитро Лук'янович — м. Сокиряни, вул. Перемоги.

По виграші звертатися: м. Чернівці, Бабух Василь Іванович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-03722-2-63-15.

Чернігівська область

1. Модельна чоловіча куртка

Нишпор Михайло Якович — Ніжинський р-н, с. Данине.

2. Шкільна форма

Шульга Микола Григорович — Ріпкинський р-н, с. Любеч.

Адаменко Наталя — м. Борзна, вул. Леніна.

3. Праска

Симановський Михайло Андрійович — Козелецький р-н, с. Вовчок.

4. Радіоприймач

Сметана Микола Іванович — Коропський р-н, с. Понорниця.

Геращенко Петро Олександрович — Чернігівський р-н, с. М.-Коцюбинське.

5. Газова запальничка (буде надіслано поштою)

Філоненко Володимир Я. — Талалаївський р-н, с. Красний Колядин.

Петріченко Григорій Трохимович — Варвинський р-н, с. Брагинці.

Акименко Михайло Іванович — Городнянський р-н, с. Бурівка.

Афіногенов Микола Петрович — м. Чернігів, вул. Комсомольська.

Татарчук Василь Омелянович — м. Чернігів, вул. Кирпоноса.

Терпицький Микола Г. — м. Мена, вул. Зарічна.

Карпенко Микола Семенович — Прилуцький р-н, с. Охиньки.

Матвієнко Григорій Афанасійович — м. Остер, вул. Мічуріна.

Волощук Микола Анатолійович — смт Срібне, вул. Чапаєва.

Гуртовий Павло Іванович — м. Бахмач, 1-й пр. Тельмана.

Тарасенко Іван Федорович — м. Носівка, вул. Крилова.

Дубовчук В. П. — Чернігівський р-н, смт Гончарівське, вул. Танкістів.

Корнієвська Діна С. — м. Корюківка, вул. Бульварна.

Кисло Василь Ф. — м. Новгород-Сіверський, вул. Леніна.

Кондрат Михайло Васильович — м. Ічня, вул. Вокзальна.

По виграші звертатися: 14000, м. Чернігів, вул. Воровського, 10, Чепурний Василь Федорович, тел. д. 7-73-86, р. 4-92-83. Павленко Сергій Олегович, власний кореспондент «ГУ», тел. 8-0462-95-74-18.

Примітка: Розіграш призів проводиться серед передплатників «ГУ» на рік та друге півріччя 2002 року. Наступний розіграш проводиться серед передплатників на рік та перше півріччя 2003 року.

Виграші бажано отримати протягом місяця з дня опублікування.

Переможцям розіграшу приз видається тільки після пред'явлення паспорта та копії довідки про ідентифікаційний код. При цьому складається відповідний акт у двох примірниках, який підписують переможець (або особа, уповноважена переможцем) та представник редакції.

ОГОЛОШЕННЯ

Определением хозяйственного суда Автономной Республики Крым от 14 ноября 2002 г. открыто производство № 2-1/13176-2002 по делу о банкротстве сельскохозяйственного производственного кооператива «Россия» (Автономная Республика Крым, Первомайский район, с. Октябрьское, ул. Пионерская, 43, код ЕГРПО 30638982).

Распорядителем имущества назначена Метелева Светлана Федоровна (лицензия № 047900 от 19.10.2001 г., адрес — г. Симферополь, ул. Вишневая, 60).

Определением хозяйственного суда Автономной Республики Крым от 12 ноября 2002 г. открыто производство № 2-1/7495-2002 по делу о банкротстве сельскохозяйственного производственного кооператива «Луч» (Автономная Республика Крым, Первомайский район, с. Абрикосовка, ул. Октябрьская, 30, код ЕГРПО 30951019).

Распорядителем имущества назначена Метелева Светлана Федоровна (лицензия № 047900 от 19.10.2001 г., адрес — г. Симферополь, ул. Вишневая, 60).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області вд 08.11.2002 по справі Б26/73/02 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно ТОВ «Жемчужина» (Дніпропетровська обл., Юр'ївський район, с. Жемчужне, вул. Радянська, 1, код ЄДРПОУ 03742280).

Ліквідатором призначено Тагаєва В. П., ліцензія № 250314. Тел. (0562) 450407, 49000, м. Дніпропетровськ, а/с-63.

Хозяйственным судом Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) возбуждено дело № 32/186-б от 21.11.2002 г. о банкротстве ООО «Энергокомплект» (83096, г. Донецк, ул. Фомина, 6/40; р/с 26000301532818 в филиале, КО ПИБ г. Донецка, МФО 334271, код ЕГРПОУ 30232276).

Распорядителем имущества назначен Богатыренко С. Б., лицензия № 249947 от 19.10.2001 г.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено справу № 2/174-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Городоцький молочноконсервний комплекс» (Хмельницька область, Городоцький район, м. Городок, пров. Молочноконсервний, 1, код ЄДРПОУ 30247104, п/р 260084225 в Хмельницькій ОД АППБ «Аваль», МФО 315966).

Розпорядником майна призначено Болховітіна Віталія Михайловича (ліцензія А-А № 249800, м. Вінниця, вул. Острозького, 25, кв. 77).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 11 листопада 2002 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Житлово-експлуатаційної контори № 1 (юридична адреса — м. Рівне, вул. Вербова, 20, розрахунковий рахунок 26000300106020 у Рівненській філії Укрсоцбанку м. Рівне, МФО 333012, код ЗКПО 05478634).

Ліквідатором призначено Драгун І. І., ліцензія АА № 249667, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27 — агентство з питань банкрутства.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) порушено справу № 4/46 про банкрутство СП комбінат «Будіндустрія» (34500, Рівненська область, м. Сарни, вул. Заводська, 5; код 05520170; р/р 260041812 в РОФ АППБ «Аваль», МФО 333227).

Розпорядником майна призначено Рибака Василя Івановича (ліц. АА № 250219, м. Рівне, вул. Київська, 34/117).

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) по справі № Б15/24/02 08 жовтня 2002 р. СВК «Маяк» (53831, Апостолівський район, с. Новоіванівка, вул. Карла Маркса, буд. 25, код ЄДРПОУ 03742765, р/р 260052484 в КФ АППБ «Аваль», МФО 306748) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Міхайліді Тетяну Володимирівну, ліцензія арбітражного керуючого № 249940 (50000, м. Кривий Ріг, вул. К. Лібкнехта, буд. 7), тел./факс (0564) 28-39-61.

Постановлением хозяйственного суда Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) от 23.10.02г. (дело № 32/172Б) закрытое акционерное общество научно-производственное объединение «Гранит», г. Донецк (код ОКПО 23785185, р/с № 26009184465001 в ДРУ КБ «Приватбанк» г. Донецк, МФО 335496) признано банкротом. Ликвидатором назначена Смирнова Наталья Николаевна (лицензия № 249822 от 22.10.01 г.) Претензии кредиторов принимаются в течение месяца.

Тел. (0622) 55-15-24.

Закрите акціонерне товариство «Відкритий інвестиційний фонд «Перший український фонд приватизації» (код ЄДРПОУ 21638284), далі ЗАТ «ВІФ «ПУФП», на підставі рішення Загальних зборів акціонерів (протокол № 9 від «20» листопада 2002 року) повідомляє про реорганізацію ЗАТ «ВІФ «ПУФП» у ЗАТ «Компанія по управлінню активами «Перший український фонд приватизації» з створенням на базі активів ЗАТ «ВІФ «ПУФП» пайового інвестиційного фонду «ПУФП» диверсифікованого виду інтервального типу.

ЗАТ «Компанія по управлінню активами «Перший український фонд приватизації» з правонаступником ЗАТ «ВІФ «ПУФП», з переходом у повному обсязі всіх майнових прав та зобов'язань.

У випадку, коли учасники ЗАТ «ВІФ «ПУФП» не бажають залишатися учасниками пайового інвестиційного фонду диверсифікованого виду інтервального типу, як фонда правонаступника, вони пред'являють до викупу належні їм інвестиційні сертифікати. Якщо учасники ЗАТ «ВІФ «ПУФП» не пред'являють до викупу ІС, які розміщувались через ЗАТ «ВІФ «ПУФП», то вони вважаються такими, що дали згоду на те, щоб залишитися учасниками пайового інвестиційного фонду диверсифікованого виду інтервального типу, як фонда правонаступника.

Викуп ІС здійснюється за ціною, яка дорівнює вартості чистих активів ЗАТ «ВІФ «ПУФП» на останню звітну дату на протязі 1 (одного) місяця, а саме з 01.12.2002 р. до 30.12.2002 р. за адресою: м. Київ, вул. Московська, буд. 7, кімн. 25, т. 573-83-16.

Розрахунок з власниками інвестиційних сертифікатів ЗАТ «ВІФ «ПУФП» здійснюється як за грошові кошти так і цінними паперами (у разі наявності письмової згоди учасника на розрахунок цінними паперами).

Учасники ЗАТ «ВІФ «ПУФП» мають право обміняти належні їм інвестиційні сертифікати (ІС) на інвестиційні сертифікати пайового інвестиційного фонду диверсифікованого виду інтервального типу у співвідношенні один до одного.

Дата початку обміну ІС буде визначена проспектом емісії про випуск інвестиційних сертифікатів пайового інвестиційного фонду диверсифікованого виду інтервального типу. Термін обміну не обмежений. Обмін буде здійснюватися за адресою: м. Київ, вул. Московська, буд. 7, кім. 25.

Вільна профспілка машиністів України, код за ЄДРПОУ 142779775, повідомляє: «Довідку про взяття на облік платника податку» від 26.02.2002 р. за № 755/1/28-105 вважати недійсною в зв'язку з втратою.

Господарський суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14, Ухвалою від 30.10.2002 р. по справі № 6/197-269/б відкрив ліквідаційну процедуру у справі про банкрутство Новоселицького комбінату кооперативної промисловості (вул. 28 Червня, 26, м. Новоселиця Чернівецької області, код 01734856). Банкрутом комбінат визнано Постановою суду від 17.06.1999 р. справа № 6/197-269/б.

Ліквідатором призначена Вікнянська Тетяна Василівна (ліцензія Мінекономіки від 01.08.01 р. АА № 047684), вул. Александрі, 151-д, м. Чернівці, тел. 8-03722-544-999.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Хозяйственный суд Донецкой области постановлениями от 25.10.2002 г. и 01.11.2002 г. по делу № 33/171 Б, и 33/179 Б признал Дзержинское представительство Украинского государственно-совместного фонда социальной защиты военнослужащих, пенсионеров Пограничных войск Украины и членов их семей (адрес: 85200, Донецкая обл., г. Дзержинск, ул. 50 лет Октября, 8, ОКПО 21970145), МЧП «Виктория» (адрес: 85200, Донецкая обл., г. Дзержинск, ул. Свердлова, 55/20, ОКПО 23030666) и МЧП «Олби» (адрес: 85200, Донецкая обл., г. Дзержинск, п. Кирова, пер. Жданова, 11/2, ОКПО 23030848) банкротом. Ликвидатором назначена Государственная налоговая инспекция в г. Дзержинске (85200, Донецкая обл., г. Дзержинск, ул. Маяковского, 2-а, 06247 — 43660) претензии кредиторов принимаются на протяжении 1 месяца со дня опубликования объявления.

Хозяйственный суд Донецкой области (83043, г. Донецк, ул. Артема, 157) возбудил дело № 15/258 Б 23.08.2002 г. о банкротстве и ввел мораторий на удовлетворение требований кредиторов малого коллективного предприятия «Содружество» (адрес: 85200, Донецкая обл., г. Дзержинск, п, Кирово, ул. Юности, 14/20; ОКПО 23030788). распорядителем имущества назначен арбитражный управляющий Ворона Д. М. (лицензия № 047636, адрес: 83100, г. Донецк, ул. 50 лет СССР, 141/27, (062) 3453355). Заявления кредиторов принимаются на протяжении 1 месяца со дня опубликования объявления.

Постановою Господарського суду Запорізької області по справі № 5/3/293-02 від 05.11.2002 р. (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) ООО «Водяное» 71316, Запорізька обл., К-Дніпровський р-н, с. Водяне, р/р 26007301190852 в АК «Промінвестбанк», м. Енергодара МФО 313098, код ЄДРПОУ 00849178) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Потапова Олександра Олександровича (ліцензія № 047564 від 26.06.2001 р.), 71500, м. Енергодар, Запорізької обл., а/с 118, тел. 3-16-92, факс 3-32-23.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-В), порушив справу № 24/585-б про банкрутство Приватного підприємства «Компанія «Укрторгконтракт» (04111, м. Київ, вул. Салютна, буд. 14, ідентифікаційний код в ЄДРПОУ 25275301 п/р 260095398 в АППБ «Аваль» м. Києва, МФО 300335).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ілляшева Михайла Ігоровича (ліцензія Міністерства економіки України № 005 від 10.07.2000 року, юридична фірма «Ілляшев та Партнери», 01015, м. Київ, вул. Старонаводницька, 6, тел./факс 254-26-68).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Хмельницької області 12.11.02 р. по справі № 2/165-Б ДП «Проект-рембуд-Хмельницькзалізобетон» (код 30412955) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Головату Марію Дмитрівну (ліц. А-А № 249502). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за телефонами: (8-0382(2) 74-17-55, 9-51-45.

Всі дії від імені Відкритого акціонерного товариства «Завод залізобетонних конструкція № 2», вчинені Думановим В. О. після 04.11.2002 р., вважати недійсними на підставі рішення Загальних зборів ВАТ «ЗЗБК № 2», від 04.11.2002 р., якими він був звільнений з посади Голови Правління.

Регіональне Агентство з питань банкрутства в Дніпропетровській обл. проводить публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Склобудкерамік», яке розташоване за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Саксаганського, 60. Загальна характеристика об'єкту продажу: лот № 1 — будівля для ремонту автомашин літ. Г-1(початкова ціна — 57499 грн. з ПДВ); лот № 2 — будівля центрального складу літ. Е-1 (початкова ціна — 33830 грн. з ПДВ); лот № 3 — будівля електроцеху літ. Н-1 (початкова ціна — 38370 грн. з ПДВ); лот №4 — будівля механічного цеху літ. В-2 (початкова ціна − 62590 грн. з ПДВ); лот № 5 — будівля загальнозаводського призначення літ. Б-1 (початкова ціна — 16600 грн. з ПДВ); лот № 6 — будівля котельних з підтопком літ. Л-1 (початкова ціна — 8565 грн. з ПДВ); лот № 7 -будівля трансформаторної підстанції літ. К-1 (початкова ціна — 5630 грн. з ПДВ); лот № 8 — будівля газогенераторного пункту літ. Х-1 (початкова ціна — 1560 грн. з ПДВ); лот № 9 — будівля прохідної (Ж-1) з навісом (З) (початкова ціна — 1800 грн. з ПДВ); лот № 10 — верстат токарно-вінторезний (початкова ціна — 6040 грн. з ПДВ); лот № 11 — верстат долбіжний (початкова ціна — 2380 грн. з ПДВ); лот № 12 — поперечно-стругальний верстат (початкова ціна — 3480 грн. з ПДВ); лот № 13 — верстат вертикально-свердлильний (початкова ціна — 309 грн. з ПДВ); лот № 14 — верстат радикально-свердлильний (початкова ціна — 1785 грн. з ПДВ); лот № 15 — шафи металеві (53 шт.) (початкова ціна — 2442 грн. з ПДВ); лот № 16 — кран козловий ККТ -3,2-12,5-7,1 (початкова ціна — 4284 грн. з ПДВ); лот № 17 — тренажери спортивні (11) (початкова ціна — 252 грн. з ПДВ); лот № 18 — крісло гінекологічне (початкова ціна 276 грн. з ПДВ); лот № 19 — стіл тенісний з сіткою (початкова ціна 134 грн. з ПДВ); лот № 20 — цегла вогнетривка динасова (8000 шт.) (початкова ціна — 879 грн. 60 коп. з ПДВ). Гарантійні внески учасників аукціону (5 % від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховується на п/р № 26007006610000 в УкрСіббанку МФО 306856, код ЗКПО 31540566 до 27.12.2002 р. включно. Заяви на участь в аукціоні приймаються до 27.12.2002 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім № 10, з 9.00 до 17.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктом та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056)744-19-31. Публічні торги відбудуться 30.12.02р., о 12.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 10.

Ліквідується товариство з обмеженою відповідальністю «Ольга і партнери» у зв'язку з нерентабельністю. Код за ЄДРПОУ 31953719. Претензії приймаються протягом двох місяців.

Господарський суд Тернопільської обл. (46001, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14а) порушив справу № 11/Б-14 8 про банкрутство Відкритого Акціонерного Товариства «Бережанська реалбаза хлібопродуктів» (47501, Тернопільська область, м. Бережани, вул. Золочівська, 4), розрахунковий рахунок 260062190 в АППБ «Аваль» м. Тернопіль.

Розпорядник майна: Андрощук Василь Якович, м. Бережани, вул. Січових Стрільців, 67/33, тел. 2-27-54, ліцензія серії АА № 047686 від 01.08.2001 р.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Тернопільської області (вул. Князя Острозького, 14, А, м. Тернопіль, інд. 46001) за позовом Державної податкової інспекції у Теребовлянському районі порушено такі справи про банкрутство №№ 11/Б-161, 11/Б-162.

1. Відкрите акціонерне товариство «Теребовлянський агрохімкомплекс», ідентифікаційний код 05490925 (юридична адреса: вул. Шевченка, 171, м. Теребовля, Тернопільської області, 48100, рахунки 2600737021106, 2604737210602 в Теребовлянському відділенні Ощадного банку № 6361, МФО 398187).

2. Відкрите акціонерне товариство Теребовлянський «Міжрайагропостач», ідентифікаційний код 00907415 (юридична адреса: вул. Лесі України, 7, смт. Дружба, Теребовлянського району, Тернопільської області, 48130, рахунок 2600837283 в Теребовлянському відділенні Ощадного банку № 6361, МФО 398187).

Розпорядником майна по справах призначено Окряка Анатолія Володимировича, вул. Липова, 17/7, м. Тернопіль, ліцензія серії АА № 047693 від 11.10.2001 р., тел. 25-71-20. Майнові вимоги кредиторів та заяви можливих санаторів подавати до господарського суду Тернопільської області протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської обл. (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58 Б) Постановою від 21.11.02 р. визнав банкрутом АТВТ «Прометей» Київська обл. м. Бориспіль, вул. Шевченка, 100. Р/р 26005318 в філії АППБ «Аваль» м. Борисполя МФО 321789, ЄДРПОУ 14314498 та ввів на підприємстві ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Жеронкіна Дмитра Леонідовича (ліцензія № 481 від 13.03.02 р.) тел. 532-60-36.

Закрите акціонерне товариство «Інноваційно-промисловий банк» —

місцезнаходження:

03150, м. Київ, вул. Федорова, буд. 4.
Тел.: 220-97-96.
Факс: 238-85-30.

повідомляє:

Позачергові Загальні збори Акціонерів ЗАТ «Інпромбанк» відбудуться 16 січня 2003 року об 11 годині за адресою: м. Київ, вул. Федорова, буд. 4.

Порядок денний:

1. Визначення аудиторської фірми (аудитора), що має ліцензію Аудиторської палати України, для перевірки фінансово-господарської діяльності Банку.
2. Затвердження угоди про умови проведення реорганізації, а також умови обміну акцій Банку на акції банку-правонаступника.
3. Визначення кандидатур, що ввійдуть до складу комісії з питань проведення реорганізації банків.
4. Затвердження передаточного балансу Банку.
5. Визначення порядку викупу акцій акціонерів, які голосували проти прийняття рішення про реорганізацію (хто здійснює викуп, за якою ціною).
6. Рішення про скасування випуску акцій у зв'язку з приєднанням.

---

1. Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, вул. Рибалка, 2) постановою № 6094-15/227 від 11.11.2002 р. визнав ТОВ «Іва-С» (м. Суми, вул. Ковпака, 85, кв. 70, код 30452694) банкрутом, відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор Атаманова Тетяна Миколаївна (лицензія АА № 249718 від 19.10.2001 р.) приймає заяви кредиторів протягом одного місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 40004, м. Суми, вул. Супруна, 3, кв. 2.

2. Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, вул. Рибалка, 2) постановою № 2988-7/105 від 12.11.2002 р. визнав ТОВ «Комерційний центр» (м. Кролевець, вул. Комуністична, 15, код 14003887) банкрутом, відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор Атаманова Тетяна Миколаївна (лицензія АА № 249718 від 19.10.2001 р.).

До уваги акціонерів ВАТ «Харцизький трубний завод»

Інформаційне повідомлення

Правління ВАТ «Харцизький трубний завод» повідомляє, що позачергові збори акціонерів відбудуться 17 січня 2003 року о 16.00 за адресою: Донецька обл. м. Харцизьк, вул. Чекаліна, 4, будинок культури ВАТ «Харцизький трубний завод».

Реєстрація акціонерів проводиться 17 січня 2003 року з 14.00 до 15.45.

Порядок денний.

1. Про внесення змін і доповнень у Статут ВАТ «Харцизький трубний завод».

Для участі у зборах акціонерів необхідно мати документ, який засвідчує особу акціонера та право на володіння акціями, а для представників акціонерів — доручення на право участі та голосування на зборах.

Довідки за телефонами: (06257) 7-09-34; 7-12-22; 7-03-59; 7-09-62.

Правління ВАТ «Харцизький трубний завод».

Райцентром стала вдруге

А Магдебурзьке право Демидівка мала ще в 1513 році

АНТОЛОГІЯ МАЛИХ МІСТ

Демидівку за її невеличкі розміри жартома називають Люксембургом. У райцентрі проживає 3,4 тисячі осіб, районі — майже 17 тисяч. На жаль, саме ці аргументи свого часу були вирішальними під час визначення долі селища та Демидівського району: район двічі реформували, то приєднуючи, то від'єднуючи від сусіднього Млинівського.

І не було високим чиновникам діла до того, що такі експерименти згубно впливають не лише на розвиток Демидівського району, а й на його мешканців. Адже наслідки найперше відчули саме люди: щоб вирішити нагальні справи, доводилося розбитими дорогами долати десятки кілометрів до Млинова, не кажучи вже про те, що до ліквідованого у 1962 році Демидівського району ставилися як до окраїни — тут не розвивалася інфраструктура.

Треба віддати належне громаді, яка не змогла спокійно спостерігати занепад і почала бити на сполох, щоб привернути увагу до проблем колишнього району. На щастя, у ті роки керував Рівненщиною нинішній голова обласної ради Роман Василишин — людина небайдужа. Він та Катерина Ващук, яка представляла область у Верховній Раді, почули й розділили тривогу демидівців, а отож у вересні 1995 року Демидівський район народився вдруге.

Щоб люди мали змогу заробити на життя

Доля таки не відвернулася від демидівців: до керівництва районом прийшов їх земляк Ярослав Дунас, якого обрали головою районної ради, а згодом призначили головою Демидівської райдержадміністрації.

— Мені болить за місця, де я народився, де живуть мої рідні, — каже він. — Адже тут криється невичерпний потенціал. Бачу його у виробництві та переробці сільськогосподарської продукції, оскільки наш район аграрний, має родючі землі, а також у розвитку курортної зони. А розпочали відродження району з відновлення роботи всіх переробних підприємств, щоб люди мали можливість заробити на життя. Нині всі вони працюють: хто успішніше, хто гірше. У районі побудовано чотирнадцять млинів.

Паралельно Ярослав Дунас вирішував не менш важливу для району проблему: відродження Хрінницького водосховища, в чому допоміг депутат Рівненської обласної ради від Демидівського виборчого округу Ельбрус Абдуллаєв, який нині обіймає посаду держсекретаря Міністерства транспорту України. Спочатку тут відбудували дамбу — людям стало зручніше добиратися до села Боремель (раніше об'їзною дорогою вони долали 50 кілометрів). Згодом на водосховищі побудували невеличку ГЕС. Її взяло під свою опіку товариство з обмеженою відповідальністю «МЕК» (тут створено чотирнадцять робочих місць). Від діяльності гідроелектростанції бюджет району має зиск — майже 60 тисяч гривень надходжень щороку, не кажучи про те, що потужностей ГЕС цілком вистачає, щоб живити струмом промислові підприємства.

У районі всі ці роки активно ведуться роботи з газифікації населених пунктів, навіть найвіддаленіших. У 80 відсотків сіл вже прийшло «голубе паливо». У всіх школах району побудували газові міні-котельні. Із восьми середніх шкіл чотири вже мають сучасні комп'ютерні класи, чим учні завдячують народному депутату України Катерині Ващук, своєму землякові Миколі Жулинському, обласній держадміністрації.

— Не думайте, що у нас немає проблем, — каже голова райдержадміністрації. — Є поточні, які розв`язуємо щодня, є більш значимі, як, скажімо, будівництво доріг до віддалених сіл — адже маємо 112 кілометрів грунтівок, через що не можемо пустити туди маршрутки.

Має Ярослав Дунас і свій погляд практика на пропонований проект адміністративно-територіальної реформи:

— Наш район на власному досвіді переконався в наслідках укрупнень районів. Ще й досі пожинаємо їх сповна. Та й річ, мабуть, не у величині району, а в тім, як ідуть справи у ньому, чи комфортно тут людям. На мою думку, стан економіки нашої держави свідчить про те, що така реформа передчасна. І це кажу не тому, що боюсь за своє крісло, а тому, що, буваючи в Німеччині (Демидівка підтримує зв'язки з містом Люхов), спостерігаю розукрупнення адміністративних одиниць. Це, вважають німці, полегшує роботу бургомістрам. Що поганого в тому, що я, як свої п'ять пальців, знаю всі села, багатьох людей так само, як голова районної ради Микола Гусаревич?

■ ■ ■

Треба віддати належне громаді, яка не змогла спокійно спостерігати занепад і почала бити на сполох.

■

І курорт, і заповідник

Відроджуючи Хрінницьке водосховище, Ярослав Дунас, крім будівництва ГЕС, ще мав на меті повернути цим заповідним місцям оздоровчо-курортний статус. Сама природа цьому сприяє: краса пейзажів так і проситься на полотно, а вдале поєднання цілющого хвойного лісу з блакитними водними просторами змушує затамовувати подих.

Першими облюбували ці місця діти, які приїздили на оздоровлення в табір «Стир». Його облаштували в реконструйованих корпусах колишньої бази відпочинку одного з рівненських підприємств.

База перейшла в надійні руки — комунальну власність району. У «Стиру» оздоровлюються діти з радіаційно забруднених районів Рівненщини. Тільки цього року тут поправили своє здоров'я майже 2,5 тисячі дітей. Прекрасні умови, рівень оздоровлення сприяли тому, що з оздоровчого табору «Стир» «переріс» у санаторій «Хрінники».

■ ■ ■

Річ, мабуть, не у величині району, а в тім, як ідуть справи у ньому, чи комфортно тут людям.

■

Тим часом активно відроджувалося Вичавське родовище торфогрязей, які мають лікувальні властивості. Тож у санаторії побудували бальнеологічне відділення. Тепер немає відбою від охочих лікуватися тут.

— Ми й надалі робитимемо ставку на розвиток Хрінників як курорту, — розповідає голова Демидівської районної ради Микола Гусаревич. — Для цього депутатський корпус лобіює надання статусу заповідника місцям навколо Хрінницького водосховища.

Дивина для археологів

У Демидівському районі вже десять років веде розкопки експедиція під керівництвом відомого в Україні науковця Дениса Козака. І щоразу демидівська земля дивує археологів. Лише під час нинішньої експедиції знайдено горизонт пізньолатинського часу — свідчення того, що тут проживало населення змішаного західного типу. Друга сенсаційна знахідка — старовинний млин III—IV ст. н. е. (належить до ельбарської культури) та багато жіночих дрібничок біля нього. Жорнові камені ідеально збереглися, механізм їх роботи відрізняється від тих жорен, якими користувалися наші діди і прадіди: їх приводили в дію жіночі руки. Це перший млин на території Волині, датований III ст. н. е.

Археологи відкрили і житло XII ст. Це найпізніший об'єкт, де знайдені глеки з каолінової глини і пружину від замка — унікальну на той час. Звідси пішли сучасні хрінниччани і боремельці, тобто основа сучасних сіл Хрінники і Боремель — в урочищі «Шанків Яр».

Надзвичайно багато цьогоріч й індивідуальних знахідок. Серед них рідкісні вироби із заліза, бронзи, міді, що для XII ст. було надзвичайно великим дефіцитом: півтора десятка жіночих заколок, якими користувалися жінки-готи, фібули, хрестик з бронзи та багато іншого. Знайдено також фрагменти фібули III—IV ст. н. е., гробницю, характерну для мідного віку (III тисячоліття до н. е.) у селі Товпижин, горщики ранньозалізного віку VII ст. до н. е. тощо.

Дослідники виявили кілька культових речей, зокрема хрестик I ст. н. е., виготовлений із зуба коня. Вважалося, хтоноситиме цей хрестик, матиме силу.

— Про історію нашого містечка можна розповідати годинами, — каже Ярослав Дунас. — За кілька кілометрів від Демидівки знайдено руїни старовинного замку з ровом навколо нього. Тому навколишні місця називають Замчиськом. У 1513 році Демидівка одержала Магдебурзьке право. Свого часу вона славилася контрактовими ярмарками, куди з'їжджались люди з усіх усюд, тобто це було жваве містечко. І ми хочемо, щоб воно таким залишалося й надалі...

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

СКАНДАЛ

Ірина Сказіна — сама собі продюсер

Фото із сайту співачки.

Сталося! «Розлучення» співачки Ірини Сказіної та «продюсера» Володимира Орлова, про що вже півтора року говорили в навколомузичній тусовці, відбулося. Вперше в історії нашого шоу-бізнесу цей факт має під собою офіційну юридичну базу, а саме — рішення суду. 12 вересня Святошинський райсуд Києва, розглянувши цивільну справу за позовом Ірини Сказіної до ПП «АІТІ», визнав контракт між ними недійсним. Підстава — ліквідація ПП «АІТІ» 9 квітня 2001 року. Суд визнав, що спірний контракт має всі ознаки прихованого трудового договору, і на цій підставі вважає його розірваним на момент ліквідації ПП «АІТІ». Рішення суду набрало чинності 12 листопада 2002 року.

Співачка і продюсер з лютого 2002 року не підтримують жодних стосунків. Щоправда, весь цей час пан Орлов «бомбує» екс-підопічну листами, тероризує її авторів, колег і друзів телефонними дзвінками. Екс-продюсер намагався втримати співачку будь-що: розсилав листи на теле- і радіоканали, до офісів артистів і на фестивалі із заявами, що всі права на пісні з репертуару Сказіної, на неї саму і на «все, що вона створюватиме мало не до кінця днів, належать тільки Орлову». Врешті-решт, терпець Ірини урвався, і вона вирішила покласти край цьому потокові дезінформації про себе.

Нещодавно в редакції однієї з київських газет відбулася прес-конференція, в якій узяли участь заслужена артистка України Ірина Сказіна, композитор Олександр Афанасьєв, адвокат Олександр Сікорський та юрист Олексій Литвинов, а також директор журналу «ПіК» Олег Ворошиловський.

«Я — сама собі продюсер, — підсумувала Ірина. — І, до речі, фактично завжди ним і була. Вважаю себе цілком вільною творчою особистістю і переконалася в тому, що здатна захистити себе і свої права. Готова розглядати пропозиції про творчу співпрацю. Є багато нових ідей, триває робота над новою сольною програмою. Наступного року вийде компакт-диск романсів, підготовлений мною самостійно».

Ольга КРАСОВСЬКА.

Верещагінська нагорода достойному

Директор Миколаївського художнього музею імені Верещагіна Сергій Росляков повернувся з Москви з нагородою: український музей відзначено золотою медаллю Академії мистецтв Росії за збереження і популяризацію творчості видатного російського художника Василя Верещагіна. Днями виповнилося 160 років від дня народження класика не тільки російського, а й світового мистецтва.

Миколаївський музей став єдиним іноземним номінантом, а роль миколаївських музейних працівників визначена на медалі словом «достойному».

Анатолій РОМАНЮК.

Миколаїв.

ТЕЛЕ

Документалістика в новиновому форматі

Цього телевізійного сезону спостерігаємо певну гуманізацію випусків ТСН на каналі «1+1». І цьому багато в чому сприяє серія спецрепортажів журналістів новин. Вони виходять за рамки інформаційного формату, це швидше авторський аналітичний погляд на ту чи іншу проблему, котра хвилює суспільство. В жанрі спецрепортажів найяскравіше виявили себе Леся Сакада, Костянтин Грубич, Едуард Лозовий.

Нещодавно на «1+1» пройшов репортажний серіал Едуарда Лозового, присвячений темі українського голодомору 30-х років минулого століття. Чесно кажучи, дивно було бачити чорно-білу хроніку тих років і чути абсолютно нестандартний для новинової програми коментар журналіста у вечірньому випуску новин.

За словами Едуарда, ідея зняти серіал про три голодомори в Україні належить не йому, а редакторам, ведучим ТСН. Вирішили зробити безперервну подачу інформаційного матеріалу протягом тижня. Автор проекту зізнався, що, можливо, наступного року, коли офіційно відзначатимуть сумну дату 70-річчя українського голодомору, вдасться зробити великий спеціальний документальний проект. Для цього треба буде дознятися матеріал і попрацювати в архівах.

Олег БАЙДА.

Найкращі в світі голоси

Так відгукнулася міжнародна преса про черговий творчий успіх Кримського камерного хору під керуванням Ігоря Михайлевського. З міжнародного конкурсу хорів у Нідердандах він повернувся додому з найвищими нагородами — Гран-прі в номінації «фольклор» і золотою медаллю в номінації «духовна і світська музика».

Наші хористи, щоб відстояти честь своєї співочої країни, вимушені були вирушити на творчі змагання в Нідерланди за власний кошт — на позичені гроші. Як до цього і в Бельгію, Італію, Іспанію, Німеччину, Францію та Швейцарію, де теж незмінно завойовували найпрестижніші нагороди.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ВИСТАВКИ

Лицар духовності і патріотизму

Унікальну виставку наукових праць і досліджень митрополита УАПЦ Анатолія Дублянського відкрито у Волинському обласному краєзнавчому музеї. Експозицію приурочено до 90-ліття з дня народження відомого українського історика і публіциста.

Анатолій Дублянський родом з Волині. Освіту здобував у Віленському та Варшавському університетах, редагував відомий тогочасний часопис «Український голос». Після другої світової війни був вимушений емігрувати до Німеччини. Дублянський був добре знайомий з родиною Лесі Українки, листувався з Ольгою Косач-Кривинюк. Завдяки митрополиту левова частка спогадів про Лесину родину дійшла до нащадків. Свою багату бібліотеку він подарував Волинському державному університету та Волинській духовній семінарії.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Музей став оберегом

Музей «Оберіг» неповної середньої школи селища Фрунзе занесений до Української енциклопедії народознавства. Така висока оцінка цілком заслужена. Багато років тому діти під керівництвом учительки Людмили Каверіної почали створювати музей народних ремесел, збирали експонати по селах. Під час експедиції школярі познайомилися з багатьма майстрами вишивки, гончарної справи, килимарства, які із задоволенням передавали дітям своє ремесло. Разом з дітлахами ним оволодівали і вчителі. В результаті народився великий творчий колектив, захоплений роботою.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Вживання в роль за Жолдаком — життя у клітці з собаками

ТЕАТР

Режисер Андрій Жолдак заявив, що має намір зробити Харків театральною Меккою. Художній керівник і генеральний директор Харківського державного українського академічного театру імені Т. Шевченка на початку наступного року представить на суд глядачів дві нові прем'єри — «Один день Івана Денисовича» за Олександром Солженіциним і «Місяць на селі» за Іваном Тургенєвим. Жолдак заінтригував шанувальників свого неординарного таланту повідомленням про те, що спектакль «Один день Івана Денисовича» буде представлено в цілком новій сценічній манері. Зокрема, всі артисти, зайняті в постановці, щоб краще увійти в роль, проживуть перед спектаклем місяць у клітках із собаками.

На знімку: режисер Андрій Жолдак.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

ДЕСЯТА МУЗА

Дороніну переграли

Фото із сайту актриси.

Проект «Російське кіно» минулих вихідних стартував у Києві. Першою акцією цього сезону стала презентація українському глядачеві фільму режисера Віри Сторожевої «Небо. Літак. Дівчина». Світова прем'єра картини відбулася у вересні в рамках програми дебютів на Венеціанському кінофестивалі.

Робота Віри Сторожевої — це римейк фільму «Ще раз про кохання» (реж. Г. Натансон, 1968 р.). Нині модно знімати нові стрічки за старими сюжетами. Проте режисерка-дебютантка вдало інтерпретувала радянську класику. Автор сценарію картини та виконавиця головної ролі Рената Литвинова **(на знімку)** відома кіноманам за фільмами Кіри Муратової. «Небо. Літак. Дівчина» — перша продюсерська робота багатогранної Литвинової.

За словами актриси «з придихом», вона присвятила цей фільм Тетяні Дороніній, яка спровокувала таку відповідь через тридцять років.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 0311222. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos